

SEANCE DU MARDI 7 JUIN 1994 VERGADERING VAN DINSDAG 7 JUNI 1994

SOMMAIRE:

EXCUSE:

Page 2254.

MESSAGES:

Page 2254.

Chambre des représentants.

COMMUNICATIONS:

Page 2254.

1. Cour d'arbitrage.

2. Entreprises publiques économiques.

DEMISSION D'UN SENATEUR:

Page 2255.

COMMISSION SPECIALE:

Orateur: M. le Président, p. 2255.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 2256.

PROJETS DE LOI (Discussion):

Projet de loi modifiant la loi du 18 septembre 1986 instituant le congé politique pour les membres du personnel des services publics.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. De Loor, rapporteur, Scharff, p. 2256.

Discussion et vote des articles, p. 2257.

Projet de loi relative au sang et aux dérivés du sang d'origine humaine.

Discussion générale. — *Orateurs*: Mme Creyf, rapporteuse, M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, M. le Président, MM. Arts, Cuyvers, M. Santkin, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, p. 2258 et p. 2266.

Discussion et vote des articles, p. 2269.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1993-1994
 Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1993-1994

INHOUDSOPGAVE:

VERONTSCHULDIGD:

Bladzijde 2254.

BOODSCHAPPEN:

Bladzijde 2254.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

MEDEDELINGEN:

Bladzijde 2254.

1. Arbitragehof.

2. Economische overheidsbedrijven.

ONTSLAG VAN EEN SENATOR:

Bladzijde 2255.

BIJZONDERE COMMISSIE:

Spreker: de Voorzitter, blz. 2255.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 2256.

ONTWERPEN VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten.

Algemene bespreking. — *Sprekers*: de heren De Loor, rapporteur, Scharff, blz. 2256.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 2257.

Ontwerp van wet betreffende bloed en bloedderivaten van menselijke oorsprong.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: mevrouw Creyf, rapporteur, de heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, de Voorzitter, de heren Arts, Cuyvers, de heer Santkin, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 2258 en blz. 2266.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 2269.

Projet de loi modifiant la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal ou à effet anti-hormonal chez les animaux.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Matthijs, rapporteur, Cuyvers, M. Bourgeois, ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture, p. 2258.

Discussion et vote d'articles, p. 2261.

A l'article 4: *Orateurs*: M. Cuyvers, M. Bourgeois, ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture, p. 2262.

A l'article 15: *Orateurs*: M. Cuyvers, M. Bourgeois, ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture, p. 2266.

Projet de loi modifiant la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques.

Discussion et vote des articles, p. 2275.

INTERPELLATION (Discussion):

Interpellation de M. Suykerbuyk au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur «sa position quant à la nécessité de créer de nouveaux services d'incendie dans les communes».

Orateurs: M. Suykerbuyk, M. Tobbacq, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 2276.

PROJETS DE LOI (Dépôt):

Page 2279.

Projet de loi modifiant la loi provinciale, la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales, les lois sur la milice, coordonnées le 30 avril 1962, ainsi que la nouvelle loi communale.

Projet de loi portant modification de certaines dispositions relatives à la gendarmerie et au statut de son personnel.

Projet de loi portant approbation du protocole d'adhésion de la République hellénique à l'Union de l'Europe occidentale, et annexe, faits à Rome le 20 novembre 1992.

Projet de loi portant approbation de la Convention entre le royaume de Belgique et la république populaire du Bangladesh tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Bruxelles le 18 octobre 1990.

Projet de loi portant approbation de la Convention sur l'interdiction ou la limitation de l'emploi de certaines armes classiques qui peuvent être considérées comme produisant des effets traumatiques excessifs ou comme frappant sans discrimination, et protocoles I, II et III, faits à Genève le 10 octobre 1980.

INTERPELLATIONS (Demandes):

Page 2279.

M. Van Wambeke au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «le pacte européen de stabilité».

M. Cuyvers au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur «le règlement des courses équestres sur la voie publique à Krombeke».

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale of anti-hormonale werking.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heren Matthijs, rapporteur, Cuyvers, de heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw, blz. 2258.

Beraadslaging en stemming over artikelen, blz. 2261.

Bij artikel 4: *Sprekers*: de heer Cuyvers, de heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw, blz. 2262.

Bij artikel 15: *Sprekers*: de heer Cuyvers, de heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw, blz. 2266.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdoovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 2275.

INTERPELLATIE (Bespreking):

Interpellatie van de heer Suykerbuyk tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «zijn houding ten opzichte van nieuw op te richten gemeentelijke brandweerkorpsen».

Sprekers: de heer Suykerbuyk, de heer Tobbacq, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 2276.

ONTWERPEN VAN WET (Indiening):

Bladzijde 2279.

Ontwerp van wet tot wijziging van de provinciewet, de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen, de dienstplichtwetten, gecoördineerd op 30 april 1962, alsook de nieuwe gemeentewet.

Ontwerp van wet tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rijkswacht en het statuut van haar personeel.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het protocol inzake toetreding van de Helleense Republiek tot de Westeuropese Unie, en bijlage, gedaan te Rome op 20 november 1992.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het koninkrijk België en de volksrepubliek Bangladesh tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Brussel op 18 oktober 1990.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens die geacht kunnen worden buitensporig leed te veroorzaken of een niet-onderscheidende werking te hebben, en protocollen I, II en III, gedaan te Genève op 10 oktober 1980.

INTERPELLATIES (Verzoeken):

Bladzijde 2279.

De heer Van Wambeke tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het Europees pact van stabiliteit».

De heer Cuyvers tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over «het reglement voor de paardenstraatkoersen van Krombeke».

M. Erdman au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « les conditions de travail dans les tribunaux ».

Mme Van Cleuvenbergen au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques et au ministre de la Politique scientifique et de l'Infrastructure sur « la rénovation des bâtiments du palais de justice de Tongres ».

M. de Donnée au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « les mystifications entourant le projet d'un RER pour Bruxelles ».

M. Bock au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur « la défense des producteurs belges en ce qui concerne l'octroi de suppléments de quota laitier provisoires par le Conseil des Communautés européennes ».

De heer Erdman tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de werkomstandigheden bij de rechtbanken ».

Mevrouw Van Cleuvenbergen tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken en tot de minister van Wetenschapsbeleid en Infrastructuur over « de vernieuwing van de gerechtsgebouwen van Tongeren ».

De heer de Donnée tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de geheimdoenerij rond het project voor een Brussels voorstadsverkeersnet ».

De heer Bock tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over « de verdediging van de Belgische producenten bij de toekenning van voorlopige melkquotasupplementen door de Raad van de Europese Gemeenschappen ».

PRESIDENCE DE M. SWAELEN, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 h 10 m.
De vergadering wordt geopend om 14 h 10 m.

EXCUSE — VERONTSCHULDIGD

M. Capoen, pour devoirs professionnels, demande d'excuser son absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heer Capoen, wegens ambtsplichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

BOODSCHAPPEN — MESSAGES

De Voorzitter. — Bij boodschappen van 26 mei 1994 zendt de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat, zoals zij ter vergadering van die dag werden aangenomen:

1° Het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 11 juli 1961 betreffende de onontbeerlijke veiligheidswaarborgen welke de machines, de onderdelen van machines, het materieel, de werktuigen, de toestellen en de recipiënten moeten bieden;

Par messages du 26 mai 1994, la Chambre des représentants transmet au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance de ce jour:

1° Le projet de loi modifiant la loi du 11 juillet 1961 relative aux garanties de sécurité indispensables que doivent présenter les machines, les parties de machines, le matériel, les outils, les appareils et les récipients;

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires sociales.

2° Het ontwerp van wet houdende eindregeling van de begrotingen van de diensten van algemeen bestuur van de Staat en van instellingen van openbaar nut van het jaar 1986 of voorgaande jaren;

2° Le projet de loi contenant le règlement définitif des budgets des services d'administration générale de l'Etat et d'organismes d'intérêt public pour l'année 1986 ou pour les années antérieures;

— Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

Renvoi à la commission des Finances.

3° Het ontwerp van wet betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn;

3° Le projet de loi relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales engagées pour les élections des conseils provinciaux et communaux et pour l'élection directe des conseils de l'aide sociale;

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

4° Het ontwerp van akte van naturalisaties.

4° Le projet d'acte de naturalisations.

— Verwezen naar de commissie voor de Naturalisaties.

Renvoi à la commission des Naturalisations.

Bij boodschappen van 26 mei 1994 deelt de Kamer van volksvertegenwoordigers mede dat zij heeft aangenomen, zoals zij haar door de Senaat werden overgezonden, de ontwerpen van wet:

1° Houdende zesde aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1993;

Par messages du 26 mai 1994, la Chambre des représentants fait connaître qu'elle a adopté, tels qu'ils lui ont été transmis par le Sénat, les projets de loi:

1° Portant sixième ajustement du budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1993;

2° Tot wijziging van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken;

2° Modifiant la loi du 20 mars 1991 organisant l'agrément d'entrepreneurs de travaux;

3° Inzake de oprichting van een Comité voor het toekennen van het Europese milieukeurmerk.

3° Portant création du Comité d'attribution du label écologique européen.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

MEDEDELINGEN — COMMUNICATIONS

Arbitragehof — Cour d'arbitrage

De Voorzitter. — Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

1. Het arrest nr. 44/94 uitgesproken op 1 juni 1994, in zake het beroep tot vernietiging van artikel 10 van de wet van 28 december 1992 houdende fiscale, financiële en diverse bepalingen, ingesteld door de VZW Nationale Federatie der unies van de middenstand en de BVBA Look and Partners (rolnummer 581);

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

1. L'arrêt n° 44/94, rendu le 1er juin 1994, en cause du recours en annulation de l'article 10 de la loi du 28 décembre 1992 portant des dispositions fiscales, financières et diverses, introduit par l'ASBL Fédération nationale des unions de classes moyennes et par la SPRL Look and Partners (numéro du rôle 581);

2. Het arrest nr. 45/94 uitgesproken op 1 juni 1994, in zake de prejudiciële vraag betreffende artikel 13.2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zoals gewijzigd bij het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs, gesteld door de Raad van State (rolnummer 595);

2. L'arrêt n° 45/94, rendu le 1er juin 1994, en cause de la question préjudicielle concernant l'article 13.2 de la loi du 29 mai 1959 modifiant certaines dispositions de la législation de l'enseignement, telle qu'elle a été modifiée par le décret de la Communauté flamande du 5 juillet 1989 relatif à l'enseignement, posée par le Conseil d'Etat (numéro de rôle 595);

3. De prejudiciële vraag gesteld door de Raad van State, zesde kamer in kort geding, betreffende artikel 50, laatste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (rolnummer 700);

3. La question préjudicielle posée par le Conseil d'Etat, VIe chambre des référés, concernant l'article 50, dernier alinéa, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (numéro du rôle 700);

4. De prejudiciële vraag gesteld door de Raad van State, betreffende artikel 57/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (rolnummer 701);

4. La question préjudicielle posée par le Conseil d'Etat, concernant l'article 57/12 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (numéro du rôle 701);

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

De beroepen tot vernietiging en de vragen tot schorsing van artikel 3 van de wet van 6 augustus 1993 tot wijziging van de artikelen 259bis en 259quater van het Gerechtelijk Wetboek en tot aanvulling van artikel 21, § 1, van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten (rolnummers 704 en 705).

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

Les recours en annulation et les demandes de suspension de l'article 3 de la loi du 6 août 1993 modifiant les articles 259bis et 259quater du Code judiciaire et complétant l'article 21, § 1er, de la loi du 18 juillet 1991 modifiant les règles du Code judiciaire relatives à la formation et au recrutement des magistrats (numéros du rôle 704 et 705).

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Economische overheidsbedrijven

Entreprises publiques économiques

De Voorzitter. — Bij brief van 9 mei 1994 heeft de Ombudsdienst van Belgacom overgezonden, overeenkomstig artikel 46 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, haar activiteitenverslag voor het jaar 1993.

Par lettre du 9 mai 1994, le Service de médiation de Belgacom a transmis, conformément à l'article 46 de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, le rapport de ses activités pour l'année 1993.

— Verwezen naar de commissie voor de Infrastructuur.

Renvoi à la commission de l'Infrastructure.

Met toepassing van artikel 27, § 3, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, heeft de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, bij brieven van 27 mei 1994, aan de Senaat overgezonden de jaarrekeningen, het beheersverslag, evenals het verslag van het college van commissarissen:

a) Van Belgacom over het boekjaar 1992;

b) Van De Post over het boekjaar 1993.

En exécution de l'article 27, § 3, de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, le Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques a transmis au Sénat, par lettres du 27 mai 1994, les comptes annuels, le rapport de gestion, ainsi que le rapport du collège des commissaires:

a) De Belgacom sur l'exercice 1992;

b) De La Poste sur l'exercice 1993.

— Neergelegd ter griffie.

Dépôt au greffe.

ONTSLAG VAN EEN SENATOR

DEMISSION D'UN SÉNATEUR

De Voorzitter. — Bij brief van 30 mei 1994 heeft de heer Verberckmoes, senator gekozen door de provincieraad van Oost-Vlaanderen, mij laten weten dat hij met ingang van 4 juli 1994 van zijn mandaat afziet.

Par lettre du 30 mai 1994, M. Verberckmoes, sénateur élu par le conseil provincial de Flandre orientale, m'a fait savoir qu'il renonce à son mandat à la date du 4 juillet 1994.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

COMMISSION SPECIALE — BIJZONDERE COMMISSIE

M. le Président. — Le Sénat doit désigner les 22 membres et les 31 suppléants qui feront partie de la commission spéciale chargée de l'examen du projet de loi modifiant les lois sur les sociétés commerciales, coordonnées le 30 novembre 1935.

De Senaat moet de 22 leden en de 31 plaatsvervangers benoemen die deel zullen uitmaken van de bijzondere commissie belast met het onderzoek van het ontwerp van wet tot wijziging van de wetten op de handelsvennootschappen, gecoördineerd op 30 november 1935.

J'ai reçu les candidatures suivantes:

Ik heb de volgende kandidaturen ontvangen:

CVP

Membres. — Leden:

MM./De heren Arts; Cannaerts; Cooreman; Didden; Vandenbergh.

Suppléants. — Plaatsvervangers:

MM./De heren Desutter; Matthijs; Quintelier; H. Van Rompaey; R. Van Rompaey; Mme/mevrouw Verhoeven.

PS

Membres. — Leden:

MM./De heren Borin; Daerden; Deworme; Vancrombruggen.

Suppléants. — Plaatsvervangers:

MM./De heren Belot; Dighneef; Gevenois; Happart; Mouton.

SP

Membres. — Leden:

MM./De heren Garcia; Pataer; Stroobant.

Suppléants. — Plaatsvervangers:

MM./De heren Erdman; Seeuws; Timmermans; Mme/mevrouw Van der Wildt.

VLD

Membres. — Leden:

MM./De heren Laverge; Van Belle; Van Thillo.

Suppléants. — Plaatsvervangers:

MM./De heren Buchmann; De Grauwe; Goovaerts; Lahaye.

PRL

Membres. — Leden:

MM./De heren Barzin; Hatry.

Suppléants. — Plaatsvervangers:

MM./De heren de Donnée; Foret; van Weddingen.

PSC

Membres. — Leden:

MM./De heren Coenraets; Wintgens.

Suppléants. — Plaatsvervangers:

Mme/mevrouw Cahay-André; MM./de heren de Seny; Mairesse.

Ecolo

Membre. — Lid:

M./De heer Baise.

Suppléants. — Plaatsvervangers:

Mme/Mevrouw Dardenne; M./de heer Jonckheer.

Agalev

Membre. — Lid:

M./De heer De Boeck.

Suppléant. — Plaatsvervanger:

M./De heer Tavernier.

VU

Membre. — Lid:

M./De heer Loones.

Suppléants. — Plaatsvervangers:

MM./De heren Capoen; Schiltz.

Le nombre des candidats présentés étant égal au nombre de mandats à pourvoir, je déclare élus membres et suppléants de cette commission spéciale, nos collègues dont je viens de citer les noms.

Aangezien het aantal voorgedragen kandidaten gelijk is aan het aantal te begeben mandaten, verklaar ik de zoëven genoemde collega's verkozen tot lid en tot plaatsvervanger van de bijzondere commissie.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Mesdames, messieurs, je vous propose d'ajouter les points suivants à l'ordre du jour du jeudi 9 juin prochain.

A 10 heures.

Proposition de loi complétant l'article 792 du Code judiciaire.

Proposition de loi abrogeant l'article 792, deuxième et troisième alinéas, du Code judiciaire, insérés par la loi du 12 janvier 1993 contenant un programme d'urgence pour une société plus solidaire.

Ik stel voor de volgende punten toe te voegen aan onze agenda van donderdag 9 juni.

Om 10 uur.

Voorstel van wet houdende aanvulling van artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek.

Voorstel van wet tot opheffing van artikel 792, tweede en derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 januari 1993 houdende een urgentieprogramma voor een meer solidaire samenleving.

A 15 heures.

Interpellation de M. Bock au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur « la défense des producteurs belges en ce qui concerne l'octroi de suppléments de quota laitier provisoires par le Conseil des Communautés européennes ».

Om 15 uur.

Interpellatie van de heer Bock tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over « de verdediging van de Belgische producenten bij de toekenning van voorlopige melkquotasupplementen door de Raad van de Europese Gemeenschappen ».

Le Sénat est-il d'accord?

Is de Senaat het hiermee eens? (*Instemming.*)

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 18 DECEMBER 1986 TOT INSTELLING VAN HET POLITIEK VERLOF VOOR DE PERSONEELSLEDEN VAN DE OVERHEIDSDIENSTEN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 18 SEPTEMBRE 1986 INSTITUANT LE CONGE POLITIQUE POUR LES MEMBRES DU PERSONNEL DES SERVICES PUBLICS

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 18 december 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la loi du 18 septembre 1986 instituant le congé politique pour les membres du personnel des services publics.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer De Loor (SP), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het ontwerp dat wij thans bespreken, vloeit voort uit een wetsvoorstel dat in 1991 in de Kamer werd aangenomen. Het heeft de bedoeling de gevolgen van een aantal bepalingen van de wet van 19 september 1986 te milderen, inzonderheid wat betreft de ambtenaren die ressorteren onder het stelsel van facultatief politiek verlof of politiek verlof van ambtswege. Zo wordt het personeelslid van de overheidsdiensten met politiek verlof op non-activiteit geplaatst en niet bezoldigd. De periodes van politiek verlof worden volledig in aanmerking genomen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit, maar leiden wel tot het verlies van de statutaire anciënniteit. De auteur van het voorstel opteert om de periodes van politiek verlof te beschouwen als periodes van niet-bezoldigde dienstanciënniteit.

De minister van Pensioenen, die hieromtrent werd geraadpleegd, deelde mee dat hij geen enkel bezwaar had tegen het gelijkstellen van het politiek verlof met periodes van dienstanciënniteit, aangezien dit slechts weinig invloed heeft op het pensioen ten laste van de Schatkist.

Tijdens de bespreking verklaarde een commissielid dat de keuze die bij de jongste staatshervorming werd gemaakt over de hele lijn moet worden doorgetrokken. De toekenning van het

politiek verlof voor het uitoefenen van een politiek mandaat mag nochtans niet als een gunst worden gezien. Het gaat veeleer om een te stimuleren engagement. Volgens het lid is het vrijwel zeker dat er weinig problemen zullen rijzen voor degenen die erin slagen een succesrijke politieke carrière op te bouwen. Daarentegen moeten politici aan wier mandaat een einde komt dikwijls een aantal ongunstige gevolgen dragen van hun engagement.

De minister antwoordde dat men wel van een gunst kan gewaagen in het kader van de verhouding werkgever-werknemer. Dit is nog duidelijker wanneer men politiek verlof vergelijkt met andere periodes van verminderde activiteit of non-activiteit, bijvoorbeeld om persoonlijke redenen, zoals zware ziekte van een familielid.

Een ander lid merkte op dat men oog moet hebben voor alle aspecten van de problematiek van het politiek verlof en voor mogelijke onverenigbaarheden in geval van uitoefening van een politiek mandaat. Men moet bijvoorbeeld ook rekening houden met de al dan niet gedwongen overgang van ambtenaren van de Gemeenschappen en de Gewesten. Om problemen te vermijden acht het lid het aangewezen de diverse statuten te uniformiseren.

De minister merkte op dat de personeelsstatuten in de regel bij reglement worden vastgelegd. Tevens wees hij erop dat de wet van 1986 volgens haar opschrift geldt voor het personeel van « de overheidsdiensten » en dat dit nadien werd gepreciseerd tot « van de federale overheidsdiensten ». De wet dateert immers nog van vóór de staatshervorming van 1988.

Het geamendeerde ontwerp van wet werd in de commissie eenparig aangenomen door de 12 aanwezige leden. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Scharff.

M. Scharff (PSC). — Monsieur le Président, le groupe PSC se félicite de l'adoption prochaine de ce projet de loi modifiant la loi du 18 septembre 1986. En effet, voici plus de trois ans qu'il nous avait été transmis par la Chambre des représentants.

Cependant, nous insistons également sur l'importance d'une autre proposition de loi, déposée par MM. Taminiaux et consorts, concernant le congé politique. Nous avons accepté qu'elle ne soit pas examinée actuellement, dans le but de favoriser l'adoption rapide du projet dont nous débattons aujourd'hui. Néanmoins, nous avons demandé avec insistance en commission de l'Intérieur qu'elle soit examinée dans le cadre de la réforme du statut des parlementaires. Par ailleurs, nous avons émis le souhait d'associer les sénateurs à la réflexion du groupe de travail constitué par nos collègues de la Chambre sur cette question. C'est la raison pour laquelle nous espérons qu'un texte législatif complètera heureusement le présent projet de loi. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

L'article premier est ainsi rédigé :

Article premier. L'intitulé de la loi du 18 septembre 1986 instituant le congé politique pour les membres du personnel des services publics est remplacé par l'intitulé suivant :

« Loi instituant le congé politique pour les membres du personnel des services publics fédéraux. »

Artikel 1. Het opschrift van de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten wordt vervangen door het volgende opschrift :

« Wet tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de federale overheidsdiensten. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. L'article 2, alinéa 2, de la même loi est remplacé par les alinéas suivants :

« Les périodes couvertes par le congé politique facultatif ou le congé politique d'office sont assimilées à des périodes d'activité de service ou à des périodes analogues à de l'activité de service. Pour les membres du personnel engagés par contrat de travail, celui-ci est suspendu. »

Les périodes couvertes par le congé politique facultatif ou par le congé politique d'office ne sont pas rémunérées. »

Art. 2. Artikel 2, tweede lid, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende leden :

« De periodes welke door facultatief politiek verlof of politiek verlof van ambtswege worden gedekt, worden gelijkgesteld met periodes van actieve dienst of met periodes die gelijkaardig aan actieve dienst zijn. Voor de personeelsleden die bij arbeidsovereenkomst zijn in dienst genomen, wordt deze arbeidsovereenkomst opgeschort. »

De periodes welke door facultatief verlof of door politiek verlof van ambtswege worden gedekt zijn niet bezoldigd. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. L'article 5, 1° et 2°, de la même loi est remplacé par le texte suivant :

« 1° Bourgmestre d'une commune comptant :

Jusqu'à 10 000 habitants : 1 ou 2 jours par mois ;

De 10 001 à 30 000 habitants : 1, 2 ou 3 jours par mois ;

De 30 001 à 50 000 habitants : quart d'un emploi à temps plein ;

De 50 001 à 80 000 habitants : moitié d'un emploi à temps plein ;

2° Echevin ou président du conseil de l'aide sociale dans une commune comptant :

Jusqu'à 10 000 habitants : 1 ou 2 jours par mois ;

De 10 001 à 50 000 habitants : 1, 2 ou 3 jours par mois ;

De 50 001 à 80 000 habitants : quart d'un emploi à temps plein ;

De 80 001 à 130 000 habitants : moitié d'un emploi à temps plein. »

Art. 3. Artikel 5, 1° en 2°, van dezelfde wet worden vervangen door de volgende tekst :

« 1° Burgemeester van een gemeente :

Tot 10 000 inwoners : 1 of 2 dagen per maand ;

Van 10 001 tot 30 000 inwoners : 1, 2 of 3 dagen per maand ;

Van 30 001 tot 50 000 inwoners : kwart van een voltijds ambt ;

Van 50 001 tot 80 000 inwoners : helft van een voltijds ambt ;

2° Schepen of voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van een gemeente :

Tot 10 000 inwoners : 1 of 2 dagen per maand ;

Van 10 001 tot 50 000 inwoners : 1, 2 of 3 dagen per maand ;

Van 50 001 tot 80 000 inwoners : kwart van een voltijds ambt ;

Van 80 001 tot 130 000 inwoners : helft van een voltijds ambt. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. L'article 6, alinéa 1er, 1° et 2°, de la même loi est remplacé par le texte suivant :

« 1° Bourgmestre d'une commune :

De 20 001 à 30 000 habitants : 2 jours par mois ;

De 30 001 à 50 000 habitants : quart d'un emploi à temps plein ;

De 50 001 à 80 000 habitants : moitié d'un emploi à temps plein ;

De plus de 80 000 habitants : à temps plein ;

2° Echevin ou président du conseil de l'aide sociale dans une commune :

De 20 001 à 50 000 habitants : 2 jours par mois ;

De 50 001 à 80 000 habitants : quart d'un emploi à temps plein;
De 80 001 à 130 000 habitants : moitié d'un emploi à temps plein;

De plus de 130 000 habitants : à temps plein. »

Art. 4. Artikel 6, eerste lid, 1° en 2°, van dezelfde wet worden vervangen door de volgende tekst :

« 1° Burgemeester van een gemeente :

Van 20 001 tot 30 000 inwoners : 2 dagen per maand ;

Van 30 001 tot 50 000 inwoners : kwart van een voltijds ambt ;

Van 50 001 tot 80 000 inwoners : helft van een voltijds ambt ;

Met meer dan 80 000 inwoners : voltijds ;

2° Schepen of voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van een gemeente :

Van 20 001 tot 50 000 inwoners : 2 dagen per maand ;

Van 50 001 tot 80 000 inwoners : kwart van een voltijds ambt ;

Van 80 001 tot 130 000 inwoners : helft van een voltijds ambt ;

Met meer dan 130 000 inwoners : voltijds. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. L'article 10 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 10. Lorsque des congés politiques se situent dans la période prise en considération pour la détermination du traitement moyen servant de base au calcul de la pension de retraite, ce traitement est établi comme si l'intéressé avait effectivement bénéficié de son traitement.

Les mandataires soumis au régime du congé politique d'office à temps plein peuvent être assujettis, dans les conditions fixées par le Roi, à un régime de soins de santé et d'allocations familiales. »

Art. 5. Artikel 10 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 10. Indien politieke verloven in de periode vallen die in aanmerking komt voor de vaststelling van de gemiddelde wedde die tot grondslag dient voor de berekening van het rustpensioen, dan wordt die wedde vastgesteld alsof de betrokkene daadwerkelijk de wedde zou genoten hebben.

Mandatarissen die vallen onder het stelsel van voltijds politiek verlof van ambtswege kunnen onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, worden onderworpen aan een regeling inzake gezondheidszorgen en kinderbijslagen. »

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE BLOED EN BLOED- DERIVATEN VAN MENSELIJKE OORSPRONG

Algemene beraadslaging

PROJET DE LOI RELATIVE AU SANG ET AUX DERIVES DU SANG D'ORIGINE HUMAINE

Discussion générale

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet betreffende bloed en bloedderivaten van menselijke oorsprong.

Nous abordons l'examen du projet de loi relative au sang et aux dérivés du sang d'origine humaine.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

Mevrouw Creyf (CVP), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu heeft in haar vergaderingen van 30 maart, 11 en 18 mei besprekingen gewijd aan dit ontwerp van wet, dat ons door de Kamer van volksvertegenwoordigers werd overgezonden. De commissie heeft ook een onderhoud gehad met de vertegenwoordigers van het Rode Kruis van België en meer bepaald met de directeurs van de diensten van het bloed. De notulen van dit onderhoud werden in het verslag opgenomen. Ik verwijs hiervoor dan ook naar het verslag zelf.

Het omgaan met bloed en bloedderivaten is momenteel nog geregeld door de wet van 7 februari 1961 betreffende de therapeutische bestanddelen van menselijke oorsprong. Aanleiding voor de wijziging van de regelgeving ter zake was een Europese richtlijn die de lidstaten aanbeveelt de noodzakelijke maatregelen te nemen inzake het inzamelen van bloed teneinde een zelfvoorziening te realiseren in de gemeenschap en de vrijwillige en gratis afgifte van bloed te stimuleren. De minister heeft van de gelegenheid ook gebruik gemaakt om de omzetting van de richtlijn in de Belgische wetgeving te koppelen aan de verbetering van de wettelijke regeling en bescherming van de bloedafname in België. Voor de samenvatting van de besprekingen over dit ontwerp verwijs ik naar het verslag.

Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe nog enkele algemene beschouwingen te formuleren namens de CVP-fractie.

In de wet worden belangrijke ethische principes opgenomen die van toepassing zijn op de bloedinzameling. Wij kunnen deze evolutie alleen maar toejuichen. Op die manier kan de kwaliteit van het afgenomen bloed, een belangrijke inzet in dit debat, immers optimaal worden gegarandeerd.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, mevrouw Creyf vangt hier aan met algemene beschouwingen. Mag ik er uw aandacht op vestigen dat ik niet bevoegd ben om hierop te antwoorden en u vragen hiervoor minister Santkin op te roepen? Wellicht heeft mijn collega verwacht dat het eerste punt op de agenda langer zou uitlopen.

Mijnheer de Voorzitter, zou de Senaat er niet beter aan doen te wachten tot minister Santkin aanwezig is om met dit debat verder te gaan? Om geen tijd te verliezen zou u eventueel het woord kunnen geven aan de heer Suykerbuyk voor zijn interpellatie over de gemeentelijke brandweerkorpsen die tot mij is gericht.

De Voorzitter. — U hebt gelijk, mijnheer de minister. Ik had minister Santkin wel gevraagd om hier tijdig aanwezig te zijn, maar wellicht heeft hij een klein oponthoud.

Indien de rapporteur ermee akkoord gaat, onderbreken wij de behandeling van dit ontwerp van wet.

Minister Bourgeois is hier op het ogenblik, zodat ik voorstel de bespreking aan te vatten van het ontwerp van wet betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale of anti-hormonale werking waarvoor hij bevoegd is.

Ik zal onmiddellijk contact opnemen met minister Santkin en hem vragen zo spoedig mogelijk naar de Senaat te komen om de beraadslaging over het ontwerp betreffende bloed en bloedderivaten voort te zetten.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 JULI 1985 BETREFFENDE HET GEBRUIK BIJ DIEREN VAN STOFFEN MET HORMONALE OF ANTI- HORMONALE WERKING

Algemene beraadslaging en stemming over artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 JUILLET 1985 RELATIVE A L'UTILISATION DE SUBSTANCES A EFFET HORMONAL OU A EFFET ANTI-HORMONAL CHEZ LES ANIMAUX

Discussion générale et vote d'articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale of anti-hormonale werking.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal ou à effet anti-hormonal chez les animaux.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Matthijs (CVP), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, de verenigde commissies voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu en voor de Landbouw en de Middenstand van de Senaat hebben dit ontwerp tijdens twee zittingen afgehandeld. Het ontwerp werd uitgebreid besproken in de bevoegde kamercommissies en werd integraal door de verenigde senaatscommissies van Landbouw en Middenstand, Volksgezondheid en Leefmilieu overgenomen. Toch wil ik enkele belangrijke veranderingen en aanvullingen aan de wet van 15 juli 1985 in het licht stellen.

Sedert het verschijnen van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale en anti-hormonale werking is er een belangrijke evolutie geweest in het gamma van preparaten en in de toedieningsmethoden van die verboden stoffen. Het was derhalve nodig de wetgeving aan deze evolutie aan te passen; niet alleen de wet van 1985 maar ook de wet van 24 februari 1921 handelend over het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica. Midden vorig jaar werd reeds — op voorstel van enkele senatoren — een kleine wijziging aangebracht in de wet van 1985: er werd voorzien in strengere straffen en ook de verantwoordelijkheid van de koper van een dier werd nader omschreven. Deze aanpassingen waren opportuun, doch een grondiger actualisering bleek nodig.

De Regering was zich terdege van deze problematiek bewust. Op voorstel van de ministers van Landbouw en van Volksgezondheid kwam een globaal plan tot stand voor de totale kwaliteit van de keuringen en de controles in de sector van de eetwaren. Dit plan werd op 2 juni 1993 voorgesteld in de gezamenlijke commissie door de minister van KMO en Landbouw enerzijds en door de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu anderzijds. Zij legden er ook de nadruk op twee belangrijke elementen of instrumenten, met name de wijzigingen van de wetten van 1921 en van 1985.

Ook op het Europees niveau is men zich bewust van de ernst van de toestand. De EU-Commissie zal de hormonenrichtlijn aanpassen aan de actuele toestand. Dit plan werd opgevat op initiatief van onze minister van Landbouw tijdens het voorzitterschap van ons land van de Europese Unie. Men verwacht deze richtlijn echter pas tegen einde van dit jaar. De ministers van Landbouw en Volksgezondheid hebben derhalve niet gewacht op deze Europese richtlijn om reeds de nodige maatregelen te nemen, daarbij evenwel rekening houdend met de inhoud van de te verwachten Europese richtlijn.

Er werd vastgesteld dat op het terrein geneesmiddelen met een herverdelende werking veelvuldig en dus oneigenlijk gebruikt werden in de sector van de vetmesting. Dit oneigenlijk gebruik werd reeds verboden door het koninklijk besluit van 5 februari 1990, maar men vond dat dit alles beter zou worden geïntegreerd in de bestaande hormonenwetgeving die dateert van 1985. Bij deze gelegenheid heeft men ook maatregelen genomen om het gebruik van alle produktiestimulerende stoffen te regelen. Wij stellen immers vast dat het wetenschappelijk onderzoek met rasse schreden vooruitgaat; de Regering wil daarom de noodzakelijke middelen ter beschikking hebben om, indien men vaststelt dat bepaalde nieuwe produkten aangewend worden in de vetmesting, onmiddellijk te kunnen optreden en om de straffen vermeld in deze nieuwe hormonenwet te kunnen uitvoeren. Deze werkwijze moet de sector, de vetmesters en ook hun toeleveranciers ervan overtuigen dat het de overheid nemens is met het uitbannen van het hormonengebruik en moet derhalve oneerlijke concurrentie tegengaan. De zekerheid dat een zware bestraffing niet zo lang zal uitblijven als heden het geval is bij het gebruik van beta-agonisten,

zal een afschrikkend effect hebben. Ook wordt er voorgesteld de procedure van monsterneming en de controle op de bedrijven te verfijnen en frequenter te laten gebeuren.

Wij kunnen de wijzigingen die het ontwerp in de wet van 1985 aanbrengt, samenvatten in een negental belangrijke punten.

Ten eerste, het toepassingsgebied van de wet van 1985 wordt uitgebreid tot de stoffen met beta-adrenergische werking en tot alle andere door de Koning vast te stellen stoffen. Deze bepaling maakt het mogelijk sneller te handelen wanneer blijkt dat nieuwe stoffen op oneigenlijke wijze worden gebruikt met het oog op produktieverhoging.

Ten tweede, de controle op de bedrijven zal worden uitgebreid tot alle mestdieren die in het bedrijf aanwezig zijn. Ingeval van positieve resultaten komen alle kosten verbonden aan de monstername en de analyses ten laste van de houder van de dieren.

Ten derde, dieren die positief worden bevonden voor bepaalde in de wet opgenomen stoffen, zoals thyreostatica, stilbenen, stoffen met oestrogene, androgene en gestagene werking, zullen systematisch worden vernietigd en kunnen derhalve niet meer in het normale circuit voor de menselijke consumptie terecht komen.

Ten vierde, er zal een verbod worden uitgevaardigd op het commercialiseren van dieren voor een periode van één maand — drie maanden indien de houder op herhaling wordt betrapt — tegen ieder bedrijf waar het gebruik van verboden stoffen wordt vastgesteld.

Ten vijfde, om het aantal controles te verhogen, zullen door het ministerie van Landbouw erkende dierenartsen worden aangesteld om het personeel te versterken dat momenteel bevoegd is voor de strijd tegen het oneigenlijk gebruik van hormonen.

Ten zesde, de straffen worden aanzienlijk verhoogd: in geval van inbreuk op de wet gaan de straffen van minimum zes maanden en/of zesduizend frank tot maximum vijf jaar en/of honderdtwintigduizend frank, te vermenigvuldigen met 100.

Ten zevende, bovendien werden in de wet bepalingen opgenomen waardoor Justitie de mogelijkheid krijgt om het bedrijf waar een overtreding is vastgesteld, te sluiten en om eveneens de goederen die met illegale inkomsten werden verworven, in beslag te nemen.

Ten achtste, om de distributienetten van illegale stoffen te kunnen opsporen, bestaat de mogelijkheid tot strafvermindering voor personen die informatie verstrekken waardoor de leverancier van illegale stoffen kan worden opgespoord.

Ten negende, bepalingen met betrekking tot het gebruik en de verhandeling van stoffen met hormonale, anti-hormonale of beta-adrenergische werking werden ook ingevoegd in de wet betreffende het witwassen van kapitaal.

De toepassing van al deze nieuwe bepalingen zal de maatregelen versterken die reeds getroffen werden met het oog op de bestrijding, zowel van de hormonenhandel als de toediening van hormonen bij dieren.

In de algemene bespreking werden enkele belangrijke problemen naar voren gebracht. Op drie daarvan ga ik in.

Ten eerste maakten sommige commissarissen zich zorgen over de manier waarop de in het ontwerp opgenomen bepalingen, enerzijds, en de Europese richtlijn over deze materie, die pas tegen eind 1994 wordt verwacht, anderzijds, met elkaar in overeenstemming kunnen worden gebracht.

De minister van Landbouw antwoordde dat de Belgische wetgeving momenteel inderdaad strenger is dan die in de andere landen van de Europese Unie, maar dat België verwacht dat het Europees Parlement en later de Europese Commissie zullen beslissen om de Europese normen op het strengere Belgische niveau te brengen en dat derhalve de wetgeving overal dezelfde zal zijn en op identieke wijze zal worden toegepast.

Dit was trouwens ook een veelvuldig terugkomende opmerking van de leden van de commissie die met aandrang vroegen dat de wetgeving op dezelfde manier in alle landen van de Unie zou worden toegepast, om concurrentievervalsing en eventueel de verschuiving van de produktie naar andere landen te voorkomen.

Een tweede groot probleem was dat van het ingevoerde vlees en dan meer specifiek het vlees ingevoerd uit de Verenigde Staten waar — zoals iedereen weet — een vijftal hormonale producten door de Food- and Drug Administration toegelaten zijn. Ook wilde men weten welke de consequenties zijn van het openen van de buitengrenzen van de Europese Unie als gevolg van het GATT-akkoord en of de consumenten dezelfde waarborgen voor de kwaliteit van de inlandse vleesproducten die aan de strenge bepalingen van het wetsontwerp zijn onderworpen.

De minister verklaarde dat het probleem van de ongelijkheid tegenover het buitenland, waarnaar verscheidene commissieleden hebben verwezen, tijdens de GATT-onderhandelingen niet echt aan bod is gekomen. Hij verklaarde ook dat het hele sanitaire en fytosanitaire hoofdstuk een eerder zwak onderdeel in de GATT-akkoord vormt, maar dat de Europese Commissie altijd van plan is geweest dit vraagstuk in een later stadium op bilateraal en multilateraal niveau te regelen. Toch benadrukte de minister dat de controles op het binnenkomend vlees gebeuren aan de buitengrenzen van de Europese Unie en dat strengere controles binnen onze grenzen mogelijk zijn en blijven.

De commissie dringt er bovendien op aan dat meer controles worden uitgevoerd op ingevoerd vlees. Als algemeen besluit van de twee geciteerde problemen werd de ministers verzocht de nodige inspanningen te doen opdat de normen van de Europese richtlijn, die in voorbereiding is, even streng zouden zijn als degene die in onze nationale wetgeving werden vastgelegd. Dit werd unaniem door de commissie vooropgesteld.

Een derde probleem dat kort werd behandeld, was dat van de strafvermindering voor de personen die informatie verstrekken aan de gerechtelijke instanties over de oorsprong en de leveranciers van de illegale stoffen.

De beide ministers antwoordden daarop dat, op het gebied van stoffen met hormonale of anti-hormonale werking, de strijd moet worden aangebonden tegen een goed georganiseerde groep. De hormonenmafia beschikt over aanzienlijke financiële middelen. Aangezien de omvang van het probleem moest men wel zijn toevlucht nemen tot de techniek van de verklikking. Dat verhindert niet dat de Regering niet alles op deze techniek zal zetten, maar daarin slechts een bijkomend wapen ziet. Bovendien kwam deze bepaling reeds voor in de wet van 24 februari 1921 op de verdovende middelen.

Ook de minister van Landbouw beaamt deze stelling, zeggende dat de bepalingen van artikel 14, § 5, woord voor woord uit de wet van 24 februari 1921 zijn overgenomen. De minister van Landbouw legt er de nadruk op dat de toepassing van deze wet van 1921 nog nooit tot problemen aanleiding heeft gegeven. Deze bepalingen — in het ontwerp ingevoegd op vraag van de Regering — zijn volgens de minister niet zonder belang: het gebeurt dat personen met een zeer laag inkomen onder zware inkomensdruk komen te staan en tegen hun wil in bij deze onfrisse praktijken worden betrokken. In die omstandigheden lijkt het volgens hem verantwoord om aan die personen een kans te geven met het gerecht mee te werken en ervoor te zorgen dat zij strafvermindering kunnen krijgen. De minister legt er echter wel de nadruk op dat deze methode enkel door de gerechtelijke diensten kan worden aangewend. Het betreft hier dus geen middel dat ter beschikking van de politiediensten wordt gesteld. De methode kan dus worden gehanteerd door de onderzoeksrechter, de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling, die moeten oordelen of de verleende medewerking voldoende objectief en neutraal is om bij te dragen tot de vooruitgang van het onderzoek.

Het ontwerp werd in zijn geheel aangenomen met 26 stemmen, bij 4 onthoudingen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, de groenen vrezen dat deze wet op het terrein verouderd zal blijken, nog vóór de inkt waarmee de tekst in het *Belgisch Staatsblad* moet worden gedrukt, opgedroogd zal zijn.

Volgens ons benadert de Regering de jongste tijd de aanpassing van de wetgeving op een verkeerde manier. Te vaak stelt ze zich, onder druk van externe omstandigheden, in dit geval de onge-

rustheid van de Belgische burger over de kwaliteit van het vlees, met een gedeeltelijke retouchering of een face-lift van ons wetgevend arsenaal. De Regering zou beter alle problemen, voor zover ze op dat moment gekend zijn, globaal aanpakken en op een gecoördineerde manier handelen.

Agalev en Ecolo vrezen immers dat deze wet daarvan een prachtig voorbeeld vormt. Ook hier herhaalt de geschiedenis zich. De wet van 15 juli 1985 werd reeds aangepast door de wet van 6 augustus 1993. Nu, nog geen jaar later, is er opnieuw een adaptatie. Dit is een voorbeeld van «slordige wetgeving». De reeks aanpassingen is evenwel waarschijnlijk nog niet ten einde.

In de commissie van de Senaat hebben we bij artikel 4 een amendement ingediend om erop te wijzen dat het probleem van de beta-antagonisten niet adequaat wordt geregeld.

De ministers hebben geantwoord dat zij het probleem kennen, maar dat zij kiezen voor een onvolledige wet om een navet tussen Kamer en Senaat te vermijden. Volgens ons was dit nochtans veel efficiënter dan binnenkort opnieuw een wet te moeten maken. Mijs inziens wordt hier dus een flater begaan.

De Regering beweert dat ze een einde wil maken aan het toedienen van stoffen die het economisch rendement van de vetmesterij de hoogte instuwen, maar die in feite een aanslag zijn op de volksgezondheid. Daarvoor bepleit ze een verzwaring van de straffen, maar door het niet-aanvaarden van ons amendement laat ze een belangrijke uitweg open voor de vetmesters. Het signaal van de harde aanpak waarvan de Regering voorstander zou zijn, wordt toch wel ernstig afgezwakt.

De Regering heeft een samenwerkingsakkoord tussen de diensten van Volksgezondheid en Landbouw boven de doopvont gehouden, maar het moet nog verder worden uitgewerkt. Graag verneem ik de huidige stand van zaken.

Ik heb een bijkomende vraag. In de commissie is op een bepaald ogenblik ook gediscussieerd over het lot van het Instituut voor veterinaire keuring dat op dit vlak toch een heel belangrijke rol vervult. Kunnen de ministers de garantie geven dat dit instituut over voldoende middelen zal blijven beschikken om zijn belangrijke taak naar behoren te vervullen? Met andere woorden, zal in de begroting de gevraagde 900 miljoen worden ingeschreven?

Volgens ons moet het verslag van de commissie op pagina 4 worden aangepast, aangezien de factor van de opdecimen waarmee de boeten worden vermenigvuldigd meer moet zijn dan 100.

Uit de discussie over de milieulabel blijkt namelijk dat het de factor 150 moet zijn, wat toch een niet-onbelangrijk verschil is.

Om al deze redenen kijken wij met spanning uit naar de bespreking van onze amendementen. Indien ze niet worden aanvaard, dan zullen we hiermee rekening houden bij de stemming.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Bourgeois.

De heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Matthijs voor het uitstekend verslag en voor zijn summier, maar verhelderende uiteenzetting vandaag. Het verslag geeft degenen die niet al te vertrouwd zijn met deze problematiek, een zeer goed inzicht in het belang van de hormonenwetgeving. De bespreking van het ontwerp kende een snel verloop. De behandeling van het ontwerp werd pas half november in de Kamer van volksvertegenwoordigers aangevat. Vandaag wordt het hier reeds in openbare vergadering besproken en er zal wellicht nog deze week over gestemd worden.

Het oorspronkelijk wetsvoorstel, dat werd ingediend door volksvertegenwoordigers van verschillende partijen, werd in die tijdsspanne in belangrijke mate aangevuld, zodat wij nu over een zeer sterk instrument beschikken in de bestrijding van het hormonengebruik. Volgens mij zullen wij voortaan in Europa zelfs de beste wet hebben op dit gebied. De gerechtelijke instanties klaagden er vroeger over dat de wetgeving te veel hiaten bevatte. Dit argument zal niet meer kunnen worden ingeroepen, niet alleen omdat de straffen worden verzwakt, wat nochtans zeer belangrijk is, maar ook omdat de techniek wordt verfiind.

Uit het verslag zowel van de Kamer als van de Senaat blijkt dat een poging werd gedaan om alle tekorten van de vroegere wetgeving weg te werken. Ik geef twee voorbeelden. Alle produktie-stimulerende stoffen vallen nu zonder uitzondering onder de wet. Daarenboven voorziet de wet in de mogelijkheid dat de minister op zeer korte termijn nieuwe produkten die op de markt verschijnen, onmiddellijk in een listing kan opnemen zodat zij onder de toepassing van de wet vallen. Dat is natuurlijk zeer belangrijk, ook als afschrikwekkend middel tegenover de sector die zeer handig is en op alle gebreken van de wetgeving inspeelt. Alhoewel het momenteel zeer moeilijk is om personeel te benoemen, zal ik toch over meer controlerende personen kunnen beschikken omdat deze wet mij toelaat erkende dierenartsen aan te stellen om op het terrein controle uit te oefenen.

Ik wil er ook op wijzen dat de bestaande wetgeving die hier reeds vroeger op initiatief van de senatoren Cardoen en Vandenberghe werd aangenomen, wordt aangepast, zodat al degenen die betrokken zijn bij de hormonenhandel, het toedienen van hormonen, het verhandelen van met hormonen behandelde dieren, strafbaar zijn en zich niet meer zullen kunnen onttrekken aan de toepassing van de wet. In de wet werd eveneens ingeschreven dat al degenen waarvan kan worden vermoed dat zij op de hoogte zijn van de praktijken, strafbaar zijn. Wij kunnen voortaan beschikken over een zeer goed instrument dat ook voorziet in economische maatregelen tot en met de sluiting van de betrokken bedrijven. De rechtbanken kunnen tevens optreden wanneer blijkt dat geld, uit deze sector afkomstig, wordt witgewassen. We rekenen dan ook op de staande als op de zittende magistratuur om alle inspanningen te doen om de wet toe te passen. Wij van onze kant zullen trachten de controles zo goed en zo talrijk mogelijk uit te voeren.

Mijnheer de Voorzitter, de heer Cuyvers heeft nog twee bemerkingen gemaakt. Hij heeft doen opmerken dat het misschien beter zou zijn geweest nog even te wachten met een wetgevend initiatief omdat er op Europees niveau waarschijnlijk nog een wijziging van de hormonenwetgeving te verwachten is.

Sta mij toe erop te wijzen dat de bespreking van het ontwerp in de Kamer van volksvertegenwoordigers werd aangevat onder het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie. Op de eerste vergadering onder mijn voorzitterschap heb ik als één van de eerste punten op de agenda een sterkere richtlijn in verband met het gebruik van hormonen geplaatst. De Commissie heeft een voorstel ingediend in de maand september. Toen hebben wij vernomen dat er van het Europees Parlement geen advies meer moest worden verwacht vóór de Europese verkiezingen. Op dat ogenblik heb ik de beslissing genomen om onmiddellijk een ontwerp bij het federale Parlement in te dienen teneinde spoedig over een nieuwe meer performante wetgeving inzake de hormonenhandel te kunnen beschikken.

Op 18 november 1993 werd echter door een aantal partijen een wetsvoorstel ingediend dat vergelijkbaar was met de voorontwerpen die ik had klaargemaakt. De Regering kon zich akkoord verklaren met het wetsvoorstel mits enkele aanpassingen. Ondertussen is gebleken dat het Europees Parlement toch nog een advies heeft gegeven, maar wij mogen vóór het einde van het jaar op Europees vlak geen initiatieven meer verwachten.

Mijnheer Cuyvers, u heeft ook gevraagd of de twee departementen die een protocol van samenwerking hebben voorgelegd, in staat zullen zijn om dit uit te voeren. Ik kan u mededelen dat wij daaraan werken en dat reeds zeer belangrijke stappen werden gedaan. Mijn collega, minister Santkin, en ikzelf hebben een eensgezind standpunt aan de Regering voorgelegd. De Regering heeft ons voorontwerp van protocol goedgekeurd en heeft ons opdracht gegeven om het concreet uit te werken. Onze administraties werken momenteel aan dit zeer technisch ontwerp waarin alle details van de samenwerking tussen de ambtenaren en de ministers moeten worden geregeld. Wij hopen binnenkort over een definitief resultaat te beschikken.

Ik vertrouw erop dat de Senaat dit ontwerp goedkeurt. Ik ben ervan overtuigd dat het de consument een grotere kwaliteit zal garanderen en dat het imago van de landbouw erdoor zal verbeteren. Bovendien krijgen we hiermee een instrument in handen om de hormonenmafia met gelijke wapens te bestrijden. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik zou nog een vraag willen stellen in verband met de opdecimen. Moeten die opdecimen vermenigvuldigd worden met een factor 100 of 150?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Bourgeois.

De heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw. — Mijnheer de Voorzitter, sedert ik minister ben, heb ik het contact met de rechtspraak wat verloren zodanig dat ik niet precies weet met welke factor de boetes thans worden vermenigvuldigd. Een tijd geleden was dat 100, maar ik weet dat er sprake van was dit op te voeren tot 200. Het bepalen van deze factor heeft geen rechtstreeks gevolg voor dit ontwerp. De coëfficiënt wordt geregeld aangepast en de rechtbank houdt bij het bepalen van de boete rekening met de laatste vastgestelde coëfficiënt.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging, verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

L'article premier est ainsi rédigé:

Article 1er. L'intitulé de la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal ou à effet anti-hormonal chez les animaux, modifiée par l'arrêté royal du 17 février 1992 et par la loi du 6 août 1993, est remplacé par l'intitulé suivant:

«Loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal, à effet anti-hormonal, à effet beta-adrénergique ou à effet stimulateur de production chez les animaux.»

Artikel 1. Het opschrift van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale of anti-hormonale werking, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 februari 1992 en bij de wet van 6 augustus 1993, wordt vervangen door het volgende opschrift:

«Wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of produktie-stimulerende werking.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. L'article 1er de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«Article 1er. La présente loi a pour but de régler l'utilisation chez les animaux de substances à effet hormonal, à effet anti-hormonal, à effet beta-adrénergique ou à effet stimulateur de production.»

Art. 2. Artikel 1 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Artikel 1. Deze wet beoogt de regeling van het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of produktie-stimulerende werking.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. A l'article 2 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 17 février 1992, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le point 3 est remplacé par la disposition suivante:

«3. Traitement thérapeutique: l'administration à titre individuel par un médecin vétérinaire à un animal d'exploitation de substances à effet œstrogène, androgène ou gestagène visées à l'article 3, § 2, en vue de traiter à titre individuel un trouble de la fécondité constaté après un examen de cet animal par unvétéri-

naire, ou l'administration à titre individuel à un animal d'exploitation d'une substance visée à l'article 3, §§ 3 et 4, en vue de traiter à titre individuel un état pathologique constaté par un médecin vétérinaire;»;

2° L'article est complété par un point 4, rédigé comme suit:

«4. Traitement zootechnique: l'administration à titre individuel par un vétérinaire ou sous sa responsabilité directe, à un animal d'exploitation d'une substance autorisée, en vue de la synchronisation du cycle œstral, de l'interruption d'une gestation non souhaitée, de l'amélioration de la fertilité ou de la préparation des donneuses et receveuses à l'implantation d'embryons, après un examen de cet animal par un vétérinaire.»

Art. 3. In artikel 2 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 februari 1992, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het punt 3 wordt vervangen door de volgende bepaling:

«3. Therapeutische behandeling: de individuele toediening door een dierenarts aan een landbouwdier, van stoffen met oestrogene, androgene of gestagene werking, bedoeld in artikel 3, § 2, voor de individuele behandeling van een na onderzoek van dit dier door een dierenarts geconstateerde fertiliteitsstoornis, of de individuele toediening aan een landbouwdier van een stof bedoeld in artikel 3, §§ 3 en 4, voor de individuele behandeling van een door een dierenarts geconstateerde pathologische toestand;»;

2° Het artikel wordt aangevuld met een punt 4, luidend als volgt:

«4. Zoötechnische behandeling: de individuele toediening door een dierenarts of onder diens rechtstreekse verantwoordelijkheid, aan een landbouwdier van een stof waarvan het gebruik is toegestaan om, na onderzoek van het dier door een dierenarts, de bronst te synchroniseren, een ongewenste dracht te onderbreken, de vruchtbaarheid te verbeteren of om donor- en receptordieren op een embryotransplantatie voor te bereiden.»

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — L'article 4 est ainsi libellé:

Art. 4. A l'article 3 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 17 février 1992, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le § 3 est remplacé par ce qui suit:

«§ 3. La prescription et l'administration aux animaux d'exploitation de substances à effet hormonal ou anti-hormonal autres que celles visées aux §§ 1er et 2 ainsi que les substances à effet bêta-adrénérique sont interdites sauf en vue d'un traitement thérapeutique.»

2° L'article est complété par un § 4, rédigé comme suit:

«§ 4. La prescription et l'administration aux animaux d'exploitation de substances à effet stimulateur de production, dont la liste est fixée par le Roi, sont interdites sauf en vue d'un traitement thérapeutique.»

Art. 4. In artikel 3, van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 februari 1992, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

«§ 3. Het voorschrijven en het toedienen aan landbouwdieren van stoffen met hormonale of anti-hormonale werking andere dan die bedoeld in de §§ 1 en 2 alsook van stoffen met beta-adrenergische werking zijn verboden behalve voor een therapeutische behandeling.»

2° Het artikel wordt aangevuld met een § 4, luidend als volgt:

«§ 4. Het voorschrijven en het toedienen aan landbouwdieren van stoffen met produktie-stimulerende werking, waarvan de lijst wordt vastgesteld door de Koning, zijn verboden behalve voor een therapeutische behandeling.»

De heer Cuyvers c.s. stelt volgend amendement voor:

«Dit artikel te vervangen als volgt:

«In artikel 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 februari 1992, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

«§ 1. Het voorschrijven en het toedienen aan dieren van om het even welke soort van stilbenen, stilbeenderivaten, zouten en esters ervan, van stoffen met thyreostatische werking evenals van stoffen met beta-adrenergische werking die niet geregistreerd zijn als diergeneesmiddel is verboden.»

2° Paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

«§ 3. Het voorschrijven en het toedienen aan landbouwdieren van stoffen met hormonale of anti-hormonale werking andere dan die bedoeld in de §§ 1 en 2 alsook van stoffen met beta-adrenergische werking die geregistreerd zijn als diergeneesmiddel zijn verboden behalve voor een therapeutische behandeling.»

3° Het artikel wordt aangevuld met een § 4, luidend als volgt:

«§ 4. Het voorschrijven en het toedienen aan landbouwdieren van stoffen met produktiestimulerende werking, waarvan de lijst wordt vastgesteld door de Koning, zijn verboden behalve voor een therapeutische behandeling.»

«Remplacer cet article par ce qui suit:

«A l'article 3 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 17 février 1992, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le § 1er est remplacé comme suit:

«§ 1er. La prescription et l'administration aux animaux de toute forme de stilbènes, dérivés, sels et esters stilbéniques, de substances à effet thyrostatique ainsi que de substances à effet bêta-adrénérique qui ne sont pas enregistrées comme médicament vétérinaire, sont interdites.»

2° Le § 3 est remplacé comme suit:

«§ 3. La prescription et l'administration aux animaux d'exploitation de substances à effet hormonal ou antihormonal autres que celles visées aux §§ 1er et 2 ainsi que de substances à effet bêta-adrénérique enregistrées comme médicament vétérinaire sont interdites, sauf en vue d'un traitement thérapeutique.»

3° L'article est complété par un § 4, rédigé comme suit:

«§ 4. La prescription et l'administration aux animaux d'exploitation de substances à effet stimulateur de production, dont la liste est fixée par le Roi, sont interdites, sauf en vue d'un traitement thérapeutique.»

Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de voorzitter, dit amendement strekt ertoe het amendement dat wij in de commissie hebben ingediend te hernemen en heeft tot doel erop te wijzen dat het probleem van de beta-antagonisten niet volledig is opgelost in deze wetgeving. Men moet een onderscheid maken tussen clenbuterol en andere beta-antagonisten, wat men niet doet in artikel 4.

Van zodra men de andere beta-antagonisten, die niet beschouwd worden als diergeneeskundig middel, voor de strafsancie gelijkstelt met het onverantwoord toedienen van clenbuterol, is de strafsancie voor deze eerste middelen te licht. Vandaar het onderscheid in ons amendement.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Bourgeois.

De heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw. — Mijnheer de Voorzitter, dit is uitgebreid besproken in de commissie en op de bladzijden 14 en 15 van het verslag van de heer Matthijs vindt men het antwoord.

Men wil een onderscheid maken tussen geregistreerde en niet-geregistreerde diergeneeskundige middelen. Met deze wet wensen we het instrument te scheppen tot bestrijding van het gebruik van hormonen. De reglementering van de geneesmiddelen valt echter onder een andere wetgeving.

Het amendement is dan ook niet aanvaard in de commissie.

De Voorzitter. — De stemming over het amendement en de stemming over artikel 4 worden aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 4 sont réservés.

Art. 5. A l'article 4 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 17 février 1992, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le § 1er est remplacé par la disposition suivante:

« § 1er. Sans préjudice de l'application de la législation sur l'exercice de l'art vétérinaire, par dérogation à l'article 3, § 2, la prescription et l'administration à des animaux d'exploitation de substances à effet oestrogène, androgène ou gestagène sont autorisées en vue d'un traitement thérapeutique ou zootechnique d'un animal qui n'est pas à l'engraissement. »;

2° Le § 3 est remplacé par la disposition suivante:

« § 3. Pour les traitements thérapeutiques et zootechniques, le Roi peut fixer des limites physiologiques maximales en ce qui concerne les substances visées à l'article 3, §§ 2, 3 et 4, et au § 1er du présent article. »

Art. 5. In artikel 4 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 februari 1992, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 1 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 1. Onverminderd de toepassing van de wetgeving op de uitoefening van de diergeneeskunde, zijn in afwijking van artikel 3, § 2, het voorschrijven en het toedienen aan landbouwdieren van stoffen met oestrogene, androgene of gestagene werking toegestaan met het oog op een therapeutische of een zoötechnische behandeling van een dier dat niet wordt vetgemest. »;

2° Paragraaf 3 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 3. De Koning kan voor therapeutische en zoötechnische behandelingen fysiologische maximumgrenzen vaststellen voor de stoffen bedoeld in artikel 3, §§ 2, 3 en 4, en in § 1 van dit artikel. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Un article 4bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

« Art. 4bis. Le Roi peut fixer les modalités d'enregistrement des traitements d'animaux par des substances visées à l'article 3, §§ 2, 3 et 4, et à l'article 4, § 1er, ainsi que les conditions et les modalités pour la prescription et l'administration de ces substances. »

Art. 6. Een artikel 4bis, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd:

« Art. 4bis. De Koning kan de modaliteiten vaststellen met betrekking tot de registratie van de behandelingen van dieren met stoffen bedoeld in artikel 3, §§ 2, 3 en 4, en in artikel 4, § 1, alsook de voorwaarden en de modaliteiten voor het voorschrijven en toedienen van deze stoffen. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. A l'article 5 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 17 février 1992, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le § 1er est remplacé par la disposition suivante:

« § 1er. Sans préjudice des dispositions de l'article 9, il est interdit de commercialiser des animaux d'exploitation auxquels des substances visées aux articles 3 et 4 ont été administrées en infraction aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution. »;

2° Le § 2, alinéa 1er, est remplacé par la disposition suivante:

« Toutefois, lorsque des animaux ont été traités par des substances visées à l'article 3, §§ 2, 3 et 4, et à l'article 4, conformément aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution, la présentation à l'abattage de ces animaux est interdite jusqu'à ce que le niveau des résidus ne dépasse plus les limites ou les normes physiologiques admises pour les substances en cause. »

Art. 7. In artikel 5 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 februari 1992, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 1 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 9, is het verboden landbouwdieren te verhandelen waaraan stoffen bedoeld in de artikelen 3 en 4 werden toegediend met overtreding van de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan. »;

2° Paragraaf 2, eerste lid, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Wanneer evenwel dieren werden behandeld met stoffen bedoeld in artikel 3, §§ 2, 3 en 4, en in artikel 4, overeenkomstig de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, is het verboden deze dieren ter slachting aan te bieden tot wanneer het residugehalte de voor de betrokken stoffen toegelaten grenzen of fysiologische normen niet langer overschrijdt. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. A l'article 6 de la même loi sont apportées les modifications suivantes:

1° L'alinéa 1er est complété par ce qui suit:

« ou par les vétérinaires agréés désignés par le ministre de l'Agriculture. »

2° L'alinéa 3 est remplacé par la disposition suivante:

« Les personnes visées à l'alinéa 1er sont autorisées à prélever des échantillons en présence ou non du propriétaire ou du détenteur des animaux et à les faire analyser dans un laboratoire agréé à cet effet en vertu de l'article 7. »

Art. 8. In artikel 6 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het eerste lid wordt aangevuld als volgt:

« of door erkende dierenartsen aangewezen door de minister van Landbouw. »

2° Het derde lid wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De in het eerste lid bedoelde personen mogen monsters nemen al dan niet in aanwezigheid van de eigenaar of de houder van de dieren en deze door een daartoe krachtens artikel 7 erkend laboratorium laten ontleden. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. A l'article 7 de la même loi, les mots « mode et les conditions de prélèvement » sont remplacés par les mots « mode, le tarif et les conditions de prélèvement ».

Art. 9. In artikel 7 van dezelfde wet worden de woorden « de wijze en de voorwaarden van monsterneming » vervangen door de woorden « de wijze, het tarief en de voorwaarden van monsterneming ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. L'article 8 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 17 février 1992, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 8. Lorsque les fonctionnaires ou agents visés à l'article 6 disposent d'indices relatifs à l'administration de substances visées aux articles 3 et 4 en infraction aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution, ils saisissent provisoirement, par mesure administrative, tous les animaux en cours d'engraissement dans l'exploitation en vue de prendre des échantillons. Cette saisie provisoire prend fin de plein droit au terme du seizième jour qui suit le jour de la prise d'échantillons. Ce délai est prolongé, le cas échéant, jusqu'au moment où le résultat de la contre-analyse est connu. »

Si le résultat de l'analyse de tous les échantillons prélevés ou, le cas échéant, de la contre-analyse est négatif, la saisie provisoire est levée.

Lorsqu'il est établi, sur la base de l'analyse et, le cas échéant, de la contre-analyse, qu'au moins un animal a été traité en infraction aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution, tous les animaux faisant l'objet de la saisie provisoire sont placés sous contrôle permanent par les fonctionnaires ou agents visés à l'article 6 dans l'exploitation de l'intéressé et aux frais de celui-ci. Des prélèvements seront effectués par les personnes visées à l'article 6 sur les animaux concernés qui n'ont pas été échantillonnés, en vue de la recherche de la ou des substances dont la présence a été constatée à l'occasion des premiers prélèvements.

Si le résultat de l'analyse ou, le cas échéant, de la contre-analyse des prélèvements visés à l'alinéa précédent est négatif, le contrôle permanent est levé par le fonctionnaire ou l'agent visé à l'article 6 qui a pris les mesures, pour autant que l'intéressé apporte la preuve que les frais visés au présent article ont été payés.

Si le résultat de l'analyse ou, le cas échéant, de la contre-analyse est positif, la saisie provisoire ou le contrôle permanent est converti par le fonctionnaire ou l'agent visé à l'article 6 qui a pris ces mesures, en saisie définitive conformément aux dispositions de l'article 9 pour les animaux traités en infraction aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution.

Les frais résultant du prélèvement et de l'analyse de tous les échantillons pris en application de l'article 6 et du présent article doivent être payés dans les soixante jours après la remise de la facture au propriétaire ou au détenteur des animaux lorsqu'il est procédé à la saisie d'au moins un animal conformément aux dispositions de l'article 9.

Art. 10. Artikel 8 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 februari 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 8. Wanneer de in artikel 6 bedoelde ambtenaren over aanwijzingen beschikken dat stoffen bedoeld in de artikelen 3 en 4 werden toegediend met overtreding van de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, nemen zij bij administratieve maatregel alle dieren die vetgemest worden op het bedrijf, voorlopig in beslag met het oog op het nemen van monsters. Deze voorlopige inbeslagname neemt van rechtswege een einde bij het verstrijken van de zestiende dag na de dag van de monsterneming. Deze termijn wordt in voorkomend geval verlengd tot op het ogenblik dat de uitslag van het tegenonderzoek bekend is.

Indien de uitslag van het onderzoek van alle genomen monsters of, in voorkomend geval, van het tegenonderzoek, negatief is, wordt de voorlopige inbeslagname opgeheven.

Wanneer op grond van het onderzoek of, in voorkomend geval, van het tegenonderzoek, vaststaat dat ten minste één dier werd behandeld met overtreding van de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, worden alle voorlopig in beslag genomen dieren onder permanente controle geplaatst door de ambtenaren bedoeld in artikel 6 op het bedrijf van de betrokkene en op diens kosten. Er moeten monsters worden genomen door de in artikel 6 bedoelde personen op de betrokken dieren die niet bemonsterd werden, met het oog op de opsporing van de stof of stoffen waarvan de aanwezigheid bij de eerste monsternemingen werd vastgesteld.

Indien de uitslag van het onderzoek of, in voorkomend geval, van het tegenonderzoek van de monsters bedoeld in het vorige lid, negatief is, wordt de permanente controle opgeheven door de ambtenaar bedoeld in artikel 6 die de maatregelen genomen heeft, voor zover de eigenaar bewijst dat alle kosten, bedoeld in dit artikel, betaald zijn.

Indien de uitslag van het onderzoek of, in voorkomend geval, van het tegenonderzoek, positief is, wordt de voorlopige inbeslagname of de permanente controle omgezet in een definitieve inbeslagname, door de ambtenaar bedoeld in artikel 6, die deze maatregelen genomen heeft, overeenkomstig de bepalingen van artikel 9 voor de dieren behandeld met overtreding van de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan.

De kosten voor het nemen en de ontleding van alle monsters die met toepassing van artikel 6 en van dit artikel werden genomen moeten worden betaald binnen zestig dagen na overhandiging

van de factuur aan de eigenaar of houder van de dieren indien wordt overgegaan tot de inbeslagname van ten minste één dier overeenkomstig het bepaalde in artikel 9.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. L'article 9 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 17 février 1992, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 9. Lorsqu'il est établi, suite à l'aveu, la prise en flagrant délit ou l'analyse d'échantillons, confirmée, le cas échéant, par la contre-analyse, que des substances visées aux articles 3 et 4 ont été administrées en infraction aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution, les fonctionnaires ou agents visés à l'article 6 saisissent définitivement les animaux traités en infraction à ces mêmes dispositions et les placent sous contrôle permanent dans l'exploitation de l'intéressé et aux frais de celui-ci, jusqu'au moment où l'analyse des échantillons, pris à sa demande par les personnes visées à l'article 6, fait apparaître qu'aucun résidu de substances visées aux articles 3 et 4 n'est plus présent.

Dès le moment où il apparaît qu'aucun résidu n'est plus présent, la saisie définitive et le contrôle permanent sont levés par le fonctionnaire ou l'agent visé à l'article 6 qui a pris les mesures, à condition que l'intéressé apporte la preuve que les frais visés à l'article 8 et au présent article ont été payés. »

Art. 11. Artikel 9 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 februari 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 9. Wanneer, ingevolge bekentenis, betrapting op heterdaad of uit het onderzoek van monsters, in voorkomend geval bevestigd door het tegenonderzoek, vaststaat dat stoffen bedoeld in de artikelen 3 en 4 werden toegediend met overtreding van de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, nemen de ambtenaren bedoeld in artikel 6 de dieren behandeld met overtreding van die zelfde bepalingen definitief in beslag en plaatsen ze onder permanente controle op het bedrijf van de betrokkene en op zijn kosten tot op het ogenblik dat uit de ontleding van de monsters, op zijn verzoek genomen door de personen bedoeld in artikel 6, blijkt dat geen enkel residu van stoffen bedoeld in de artikelen 3 en 4 meer aanwezig is.

Zodra blijkt dat geen enkel residu meer aanwezig is, worden het definitieve beslag en de permanente controle opgeheven door de ambtenaar bedoeld in artikel 6 die de maatregelen genomen heeft, op voorwaarde dat de betrokkene het bewijs levert dat de kosten bedoeld in artikel 8 en in dit artikel betaald zijn. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. Un article 9bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

« Art. 9bis. § 1er. Toutefois, lorsque l'analyse d'échantillons, confirmée, le cas échéant, par la contre-analyse, révèle que des substances visées à l'article 3, §§ 1er et 2, ont été administrées aux animaux, en infraction aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution, les fonctionnaires ou agents visés à l'article 6 ordonnent la mise à mort immédiate de ces animaux en vue de leur destruction.

§ 2. Lorsque l'analyse des échantillons, confirmée, le cas échéant, par la contre-analyse, révèle que des substances visées aux articles 3 et 4 ont été administrées en infraction aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution, l'importation, l'exportation, le transport, l'achat, la vente, la présentation à l'abattage, la cession à titre gratuit ou onéreux de tous les animaux de l'exploitation qui sont à l'engraissement sont interdits pendant une période d'au moins vingt-huit jours à partir du jour de la prise d'échantillons visée à l'article 8, alinéa 1er. En cas de récidive, la période d'interdiction est de trois mois. »

Art. 12. Een artikel 9bis, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd:

« Art. 9bis. § 1. Wanneer evenwel het onderzoek van de monsters, in voorkomend geval bevestigd door het tegenonderzoek, bewijst dat in artikel 3, §§ 1 en 2, bedoelde stoffen toegediend

werden aan dieren, met overtreding van de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, bevelen de ambtenaren bedoeld in artikel 6 de onmiddellijke afmaking van deze dieren met het oog op hun vernietiging.

§ 2. Wanneer het onderzoek van de monsters, in voorkomend geval bevestigd door het tegenonderzoek, bewijst dat stoffen bedoeld in de artikelen 3 en 4 werden toegediend met overtreding van de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, worden de invoer, de uitvoer, het vervoer, de aankoop, de verkoop, het ter slachting aanbieden, het afstaan om niet of onder bezwarende titel van alle dieren die op het bedrijf vetgemest worden gedurende een periode van minstens achtentwintig dagen verboden, te rekenen van de dag van monsterneming zoals bedoeld in artikel 8, eerste lid. In geval van herhaling bedraagt de verbodsperiode drie maanden.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 13. Un article 9ter, libellé comme suit, est inséré dans la même loi:

« Art. 9ter. En cas de défaut de paiement, le ministre compétent et le laboratoire d'analyses agréé peuvent procéder au recouvrement des frais visés aux articles 8 et 9, en se constituant partie civile au nom respectivement de l'Etat belge ou de l'Institut d'expertise vétérinaire et du laboratoire intéressé auprès de la juridiction répressive devant laquelle l'action pénale pour cause d'infraction aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution a été portée. Ce droit peut même être exercé pour la première fois en appel.»

Art. 13. Een artikel 9ter, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd:

« Art. 9ter. De bevoegde minister en het erkende analyselaboratorium kunnen, in geval van wanbetaling, de kosten bedoeld in de artikelen 8 en 9 terugvorderen door zich respectievelijk namens de Belgische Staat of namens het Instituut voor veterinaire keuring en namens het betrokken laboratorium burgerlijke partij te stellen voor het strafrecht waar een strafvordering aanhangig werd gemaakt wegens overtreding van de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan. Dit recht kan zelfs voor het eerst in hoger beroep worden uitgeoefend.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. L'article 10 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 17 février 1992 et par la loi du 6 août 1993, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 10. § 1er. Sans préjudice de l'application de peines plus sévères prévues par le Code pénal:

1° Est puni d'un emprisonnement de huit jours à trois ans et d'une amende de mille à cinquante mille francs ou de l'une de ces peines seulement, celui qui s'oppose aux visites, inspections, contrôles, prises d'échantillons ou demandes d'informations ou de documents par les fonctionnaires ou agents visés à l'article 6 ou qui fournit des renseignements ou des documents inexacts;

2° Est puni d'un emprisonnement de six mois à cinq ans et d'une amende de six mille à cent vingt mille francs ou de l'une de ces peines seulement:

a) Celui qui prescrit ou administre des substances visées par la présente loi en infraction aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution;

b) Celui dont on peut raisonnablement admettre qu'il sait ou devrait savoir qu'il commercialise des animaux auxquels des substances ont été administrées en infraction de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution;

c) Celui qui ne respecte pas les périodes d'interdiction prévues à l'article 9bis, § 2.

En cas de condamnation en vertu du 2° du premier alinéa, le juge peut, en outre, ordonner la fermeture totale ou partielle de l'établissement du condamné pour une période d'un mois au minimum et d'un an au maximum et interdire, pendant la même

période, au condamné de commercialiser des animaux d'exploitation ou d'exploiter une entreprise d'élevage, de quelque manière que ce soit, directement ou indirectement. Toute infraction à cette interdiction est punie d'un emprisonnement de six mois à cinq ans et d'une amende de dix mille à cent vingt mille francs ou de l'une de ces peines seulement.

§ 2. En cas de récidive dans les trois ans de la condamnation en raison d'une des infractions prévues au § 1er, les peines d'emprisonnement et d'amende sont doublées.

§ 3. Dans le cas d'une condamnation en vertu du § 1er, 2°, ou du § 2, et sans préjudice de l'application des articles 42, 43 et 43bis du Code pénal, le juge peut prononcer la confiscation spéciale des choses formant l'objet de l'infraction et de celles qui ont servi ou qui étaient destinées à la commettre, même si la propriété n'en appartient pas au condamné.

§ 4. Les dispositions du livre 1er du Code pénal, y compris du chapitre VII et de l'article 85, mais à l'exception du chapitre V, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

§ 5. Les peines prévues au § 1er sont ramenées à une peine d'emprisonnement de huit jours à trois mois et à une amende de cent à cinq cents francs ou à l'une de ces peines seulement, à l'égard de celui qui révèle aux autorités, après le commencement des poursuites devant le tribunal correctionnel, l'identité de celui qui lui a délivré les substances qui ont servi à commettre les infractions qui lui sont imputées.

Est exempté de ces mêmes peines, celui qui, avant toute poursuite devant le tribunal correctionnel a révélé aux autorités l'identité de celui qui lui a délivré les substances qui ont servi à commettre les infractions qui lui sont imputées.»

Art. 14. Artikel 10 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 februari 1992 en bij de wet van 6 augustus 1993, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 10. § 1. Onverminderd de toepassing van strengere straffen in het Strafwetboek gesteld:

1° Wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met geldboete van duizend tot vijftigduizend frank of met één van die straffen alleen, hij die zich verzet tegen bezoeken, inspecties, controles, monsternemingen of vragen naar inlichtingen of documenten door de in artikel 6 bedoelde ambtenaren of die onjuiste inlichtingen of documenten verstrekt;

2° Wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van zesduizend tot honderdveertigduizend frank of met één van die straffen alleen:

a) Hij die stoffen bedoeld in deze wet voorschrijft of toedient met overtreding van de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan;

b) Hij van wie men redelijkerwijze kan aannemen dat hij weet of moet weten dat hij dieren verhandelt waaraan stoffen werden toegediend met overtreding van de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan;

c) Hij die de verbodsperiodes waarin artikel 9bis, § 2, voorziet, niet in acht neemt.

De rechter kan, in geval van veroordeling op grond van de 2° van het eerste lid, daarenboven de gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de inrichting van de veroordeelde voor een termijn van minstens één maand en ten hoogste één jaar en, gedurende dezelfde termijn, de veroordeelde het verbod opleggen op enigerlei wijze, rechtstreeks of onrechtstreeks, landbouwdieren te verhandelen of een veebedrijf te exploiteren. Overtreding van dit verbod wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van tienduizend tot honderdveertigduizend frank of met één van die straffen alleen.

§ 2. In geval van herhaling binnen drie jaar na de veroordeling wegens één der misdrijven omschreven in § 1, worden de gevangenisstraffen en geldboeten verdubbeld.

§ 3. Onverminderd de toepassing van de artikelen 42, 43 en 43bis van het Strafwetboek kan de rechter in geval van veroordeling op grond van § 1, 2°, of van § 2, de bijzondere verbeurdverklaring uitspreken van de zaken die het voorwerp van het misdrijf

uitmaken of die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf, zelfs wanneer deze niet de eigendom zijn van de veroordeelde.

§ 4. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, maar uitgezonderd hoofdstuk V, zijn van toepassing op de door deze wet bepaalde misdrijven.

§ 5. De in § 1 bepaalde straffen worden verminderd tot een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en tot een geldboete van honderd tot vijfhonderd frank of tot één van die straffen alleen ten aanzien van een ieder die, na het begin van de vervolging voor de correctionele rechtbank, aan de overheid de identiteit onthult van degene die hem de stoffen heeft geleverd, die gediend hebben tot het plegen van de hem ten laste gelegde misdrijven.

Wordt vrijgesteld van die zelfde straffen, hij die, vóór elke vervolging voor de correctionele rechtbank, aan de overheid de identiteit heeft onthuld van degene die hem de stoffen heeft geleverd, die gediend hebben tot het plegen van de hem ten laste gelegde misdrijven.»

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — L'article 15 est ainsi libellé:

Art. 15. L'article 11, § 2, de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

« § 2. Chaque infraction aux dispositions prises en vertu du § 1er, pour laquelle l'article 10 n'a pas prévu de peine, est punie des peines que détermine le Roi et qui ne peuvent être inférieures à un emprisonnement de huit jours et/ou à une amende de mille francs, ni supérieures à un emprisonnement de cinq ans et/ou à une amende de cent vingt mille francs. »

Art. 15. Artikel 11, § 2, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 2. Elke overtreding van de krachtens § 1 vastgestelde bepalingen waarop geen straf is gesteld bij artikel 10, wordt gestraft met de straffen die de Koning bepaalt en die niet lager mogen zijn dan een gevangenisstraf van acht dagen en/of een geldboete van duizend frank en niet hoger dan een gevangenisstraf van vijf jaar en/of een geldboete van honderd-twintigduizend frank. »

De heer Cuyvers c.s. stelt volgend amendement voor:

« Dit artikel te vervangen als volgt:

« In artikel 11 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Aan § 1 wordt een tweede lid toegevoegd, luidend als volgt:

« De krachtens dit artikel genomen koninklijke besluiten worden opgeheven wanneer ze niet door de Wetgevende Kamers bekrachtigd werden binnen twee jaar na hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. »

2° Paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

« § 2. Elke overtreding van de krachtens § 1 vastgestelde bepalingen waarop geen straf is gesteld bij artikel 10, wordt gestraft met de straffen die de Koning bepaalt en die niet lager mogen zijn dan een gevangenisstraf van zes maanden en/of een geldboete van duizend frank en niet hoger dan een gevangenisstraf van vijf jaar en/of een geldboete van honderd-twintigduizend frank. »

« Remplacer cet article par les dispositions suivantes:

« Les modifications suivantes sont apportées à l'article 11 de la même loi:

1° Le § 1er est complété par un deuxième alinéa, libellé comme suit:

« Les arrêtés royaux pris en vertu du présent article sont abrogés lorsqu'ils n'ont pas été ratifiés par les Chambres législatives dans les deux années qui suivent leur publication au Moniteur belge. »

2° Le § 2 est remplacé par la disposition suivante:

« § 2. Toute infraction aux dispositions prises en vertu du § 1er, pour laquelle l'article 10 n'a pas prévu de peine, est punie des peines que détermine le Roi et qui ne peuvent être inférieures à un emprisonnement de six mois et/ou à une amende de mille francs, ni supérieures à un emprisonnement de cinq ans et/ou à une amende de cent vingt mille francs. »

Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, wij dienden dit amendement ook in de commissie in. Het eerste punt van het amendement heeft de bedoeling een parlementaire controle op de uitvoerende macht blijvend mogelijk te maken. In het tweede punt van het amendement stellen wij een strafverzwaring voor. Gevangenisstraffen van minder dan zes maanden worden immers bijna nooit uitgezeten. Indien de sanctie en afschrikkend effect wil hebben, moet zij zwaar genoeg zijn.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Bourgeois.

De heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw. — Mijnheer de Voorzitter, het eerste punt van het amendement van de heer Cuyvers hoort thuis in een bijzondere-machtenwetgeving. Hij stelt immers voor dat alle koninklijke besluiten die krachtens dit artikel worden genomen, vervallen wanneer wij niet binnen twee jaar na hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad door de Wetgevende Kamers worden bekrachtigd. Het amendement werd na bespreking in de commissie niet aangenomen. Volgens mij gaat men te ver, indien de koninklijke besluiten genomen in uitvoering van een wet, telkens door de wetgevende macht moeten worden bekrachtigd.

Het tweede punt van het amendement, dat een strafverzwaring voorstelt, heeft eigenlijk betrekking op feiten die nu nog niet strafbaar zijn. De koninklijke besluiten ter zake moeten immers nog door mijn collega van Volksgezondheid en Leefmilieu, door mij of door ons beiden worden uitgevaardigd. Wij moeten de strafmaat kunnen aanpassen aan de aard van het misdrijf. Alle misdrijven kunnen niet even zwaar worden bestraft. Daarom zijn er lichtere en zwaardere sancties nodig. Deze zaak werd in de commissie uitvoerig besproken en er is dan ook geen reden om het amendement, dat in de commissie verworpen werd, in openbare vergadering aan te nemen.

De Voorzitter. — De stemming over het amendement en de stemming over artikel 15 worden aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 15 sont réservés.

Art. 16. L'article 3, § 2, de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux est complété comme suit:

« , à l'utilisation illégale chez les animaux de substances à effet hormonal, à effet antihormonal, à effet bêta-adrénérgique ou à effet stimulateur de production, ou au commerce illégal de telles substances. »

Art. 16. Artikel 3, § 2, van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld wordt aangevuld als volgt:

« , het illegaal gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of produktie-stimulerende werking of het illegaal verhandelen van dergelijke stoffen. »

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — De aangehouden stemmen en de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel hebben later plaats.

Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE BLOED
EN BLOEDDERIVATEN VAN MENSELIJKE OORSPRONG

Hervatting van de algemene beraadslaging
en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI RELATIVE AU SANG
ET AUX DERIVES DU SANG D'ORIGINE HUMAINE

*Reprise de la discussion générale
et vote des articles*

De Voorzitter. — Wij hervatten de bespreking van het ontwerp van wet betreffende bloed en bloedderivaten van menselijke oorsprong.

Nous reprenons l'examen du projet de loi relative au sang et aux dérivés du sang d'origine humaine.

Het woord is opnieuw aan de rapporteur.

Mevrouw Creyf (CVP), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, alvorens het standpunt van de CVP-fractie tegenover dit ontwerp te bepalen, zou ik even kort willen wijzen op het belang van het verslag dat niet alleen onze bespreking in commissie weergeeft, maar dat ook een samenvatting bevat van het onderhoud met de directeur van de Vlaamse Dienst voor het bloed en met de directeur van de *Service du sang de la Communauté francophone*. Op bladzijde 25 vermeldt het verslag bovendien een lijst van de tekstverbeteringen die de commissie heeft aangebracht.

België is het laatste land van de Europese Unie om de wetgeving inzake bloed en bloedderivaten van menselijke oorsprong aan te passen. Het mag contradictorische klinken, maar België is één van de veiligste, zo niet het veiligste land op gebied van bloedtransfusie. Het verheugt ons dat belangrijke ethische principes die in de praktijk al werden gerespecteerd, nu in de wet worden opgenomen. Een van die principes is bijvoorbeeld het gratis karakter en de vrijwilligheid van het donorschap en de ondervraging vooraf van kandidaat-bloedgevers om zo besmettelijke aandoeningen of risico's op te sporen. Dit zijn waarborgen voor een goede kwaliteit van het afgenomen bloed. Door dit dan nog eens aan een kwaliteitscontrole te onderwerpen wordt de veiligheid en de gezondheid van de bloedgebruikers optimaal beschermd.

Zowel bij de afname als bij het toedienen van bloed moet een arts optreden.

Tenslotte steunen wij ook de minister in zijn poging om op grote schaal informatie aan bloedgevers te verstrekken.

Het gevaar op besmetting door gevaarlijke infectieziekten via bloedtransfusies wordt door deze gedetailleerde regeling in de wet tot een minimum herleid. Bloedinzamelingen die in overeenstemming met deze strakke wetsbepalingen worden georganiseerd, houden zeker voldoende waarborgen in inzake de kwaliteit van het bloed.

Toch blijft één punt in deze wetgeving voor ons moeilijk liggen, namelijk de opheffing van de wet van 1961, die ernstige gevolgen kan hebben voor de wetgeving op de fertiliteit. Wij betreuren dat, luidens een advies van de Raad van State, elke wetgeving inzake in vitro-fertilisatie ontbreekt. Wij zijn er niet helemaal van overtuigd dat de wet van februari 1961 betreffende de therapeutische bestanddelen van menselijke oorsprong niet als normatief kader voor een reglementering van de kunstmatige inseminatie kan gelden. De volledige opheffing van de wet van 1961 lijkt ons dan ook wat voorbarig. Onze fractie zal dit ontwerp wel goedkeuren, maar niet zonder met aandrang te vragen de juridische leemte op dit vlak door een specifiek wetgevend initiatief op te vullen. Of deze leemte recent is ontstaan of reeds van de wet van 1961 dateert, is hierbij volkomen onbelangrijk.

De kunstmatige inseminatie wint in deze tijd enorm aan belang. Een afdoende regeling optreden is daarom nu meer dan ooit nodig. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Arts.

De heer Arts (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik wil de rapporteur graag feliciteren voor de degelijkheid van haar verslag. Wat de weergave van het standpunt van de CVP-fractie betreft, zal ik ons bezwaar op een voorzichtige manier toch iets diepgaander ontwikkelen.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1993-1994
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1993-1994

De heer Mouton, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Er zijn twee redenen waarom onze fractie aarzelt om dit ontwerp goed te keuren. Er is daartegenover een dwingende Europese reden om deze tekst *nevarietur* aan te nemen, temeer daar hij in de Kamer na grondige discussie reeds werd goedgekeurd en de Senaat nu wordt gevraagd hetzelfde te doen. Zoals in de commissie reeds is gebleken zullen de meerderheidsfracties en ook andere senatoren zich om die reden achter dit ontwerp scharen. Overigens voldoet de inhoud van het ontwerp zoals het nu wordt voorgesteld, volkomen.

Tegen bepaalde formuleringen in de Nederlandse tekst heb ik nochtans bezwaar. Het derde lid van paragraaf 2 is hiervan een typisch voorbeeld. « Het bloed uitsluitend bestemd voor de bereiding van stabiele bloedderivaten die zelf uitsluitend bestemd zijn voor de uitvoer mag buiten België worden afgenomen en ingevoerd in België onder de voorwaarden en met de garanties die zijn vastgesteld, ofwel door de wetgeving van het land waarvoor ze zijn bestemd, of door de Koning; bloedderivaten uitsluitend bestemd voor de productie van stabiele bloedderivaten met dezelfde bestemming mogen bereid en ingevoerd worden onder dezelfde voorwaarden en met dezelfde garanties, op voorwaarde dat ze onder die voorwaarden en met die garanties bereid zijn op basis van bloed dat niet in België is afgenomen. »

Collega's, ook als men die tekst herhaaldelijk heeft gelezen, blijft hij moeilijk te begrijpen en toe te passen. Gelukkig, zullen sommigen hebben gedacht, is er ook een Franse tekst aanwezig! Voor het imago dat de wetgever tracht op te bouwen, zijn dergelijke ingewikkelde teksten wel een beetje van het goede te veel.

Het voorgaande zou al een voldoende reden zijn om een zeker voorbehoud te maken maar voor mij is dit, helaas, nog maar een randopmerking. De volgende reden is veel ernstiger.

Mijnheer de minister, u bevindt zich in een moeilijke situatie, want u moet een tekst verdedigen die door uw voorganger werd ingediend en wellicht hebt u ook niet alle elementen van het dossier in handen. Dat is nooit aangenaam. Mijn volgende opmerking is dus zeker niet persoonlijk bedoeld. De Regering heeft geen bevredigend antwoord gegeven op vragen in verband met de afschaffing van de wet van 7 februari 1961, waarvan sprake is in artikel 23, en waarop mevrouw Creyf al heeft gealludeerd. De wet van 1961 was voor die tijd al zeer verregaand en zeer toekomstgericht omdat zij een bescherming inhield van alle bestanddelen van menselijke oorsprong. De aandacht ging daarbij natuurlijk hoofdzakelijk naar het bloed, maar tegelijk hebben onze voorgangers in 1961 goede maatregelen genomen om alle bestanddelen van menselijke oorsprong te beschermen. Ik denk onder meer aan merg, been, hoornvlies, huid, die volledig onder de bescherming vallen van de wet van 1961. De wet op de organentransplantatie van 13 juni 1968 is immers niet van toepassing op deze bestanddelen omdat ze niet als orgaan of weefsel kunnen worden beschouwd. De afschaffing van de wet van 1961 betekent dus de afschaffing van de bescherming van menselijke bestanddelen buiten het bloed en buiten organen of weefsels.

De wet van 7 februari 1961 beoogde, naast het formuleren van een aantal waarborgen en eisen met betrekking tot de handelingen in verband met bestanddelen van menselijke oorsprong, voornamelijk de uitsluiting van het winstbejag dat tot stand zou kunnen komen door het in commercie brengen van beenderen, merg, hoornvlies, huid enzovoort. Aangezien het toepassingsgebied van de wet betreffende bloed en bloedderivaten uitsluitend betrekking heeft op bloed en bloedderivaten zelf, komt het principe van het winstbejag met betrekking tot de therapeutische bestanddelen van menselijke oorsprong in het gedrang. Men geeft als het ware een vrijgeleide aan de reeds vermoedelijk bestaande handel in dergelijke bestanddelen. De wet van 1961 die bepaalt dat menselijke bestanddelen buiten de commercie moeten worden gehouden, mag eigenlijk niet worden afgeschaft.

Mijnheer de minister, tijdens de besprekingen in de commissie en in de Kamer baseerde u zich op een advies van de Raad van State dat uw voorganger had gevraagd toen een koninklijk besluit werd voorbereid tot regeling van de afneming, de sanitaire

controle, de distributie en de terbeschikkingstelling van menselijk sperma, afkomstig van een anonieme donor met het oog op kunstmatige inseminatie. Het is goed dat een dergelijk koninklijk besluit wordt genomen omdat er op dit terrein een afdoende bescherming nodig is. In België worden de fantasieën immers te vaak werkelijkheid. De Raad van State oordeelde dat de Regering zich niet kon baseren op de wet van 1961.

Men moet het advies echter integraal doornemen om te begrijpen over welk specifiek element de Raad van State oordeelde dat er geen wettelijke basis bestond om dit koninklijk besluit te nemen. De Raad van State bepaalde uitdrukkelijk dat dit niet mogelijk is omdat het therapeutisch aspect ontbreekt. Hij was van mening dat de therapeutische behandeling niet aanwezig is bij in-vitrofertilisatie en dat de wet van 1961 om deze reden geen wettelijke basis bood.

Ik kan mij niet volledig achter dit advies van de Raad van State scharen vermits ook ik de therapeutische behandeling als enige motivering beschouw voor in-vitrofertilisatie. Hierover gaat het nu echter niet. Ik wil enkel doen opmerken dat het advies van de Raad van State juist moet worden geïnterpreteerd en dat het niet mag worden ingeroepen als argument voor het afschaffen van de wet van 1961. Uit dit advies kan immers niet worden afgeleid dat de wet van 1961 niet van toepassing kan zijn op bijvoorbeeld het wegnemen van eicellen en sperma. Integendeel, zodra deze worden aangewend voor therapeutische doeleinden kan men zeggen dat de wet wel van toepassing is. Uit het advies van de Raad van State kan evenmin worden afgeleid dat de wet van 1961 zich uitsluitend zou beperken tot bloed en bloederivaten.

Ik herhaal dat wij wel akkoord gaan met de goede bedoeling van de wetgeving, maar dat het afschaffen van de wet van 1961 onaanvaardbaar is. Menselijke bestanddelen mogen niet het voorwerp worden van commercie.

Wij hebben allen nagelaten te achterhalen waarom de Regering tussen voorontwerp en ontwerp de afschaffing van de wet van 1961 naar voren heeft geschoven. Die vraag is inderdaad onbeantwoord gebleven. Ik veronderstel dat hiervoor wel degelijk een motivering voorhanden was, maar dat wij ze niet hebben kunnen achterhalen. Ik zou dit als bijkomstig beschouwen indien ik het eens zou zijn met de afschaffing van de wet van 1961.

Mijnheer de minister, ik stel daarom voor dat u verklaart dat de menselijke bestanddelen die niet onder de wetgeving op de orgaantransplantatie, noch onder de wet betreffende bloed en bloederivaten vallen, toch moeten worden beschermd en niet het voorwerp mogen zijn van winstbejag. Indien u dat zou verklaren, dien ik onmiddellijk een wetsvoorstel in — vermits ik aanneem dat de Senaat het voorliggend ontwerp wel zal goedkeuren — om deze voor mij toch zeer erge bezwaren weg te nemen. De bescherming van de menselijke bestanddelen, gaande tot de eicel en het sperma, is voor mij van bijzonder groot belang.

Het zou mij dan ook ten zeerste verheugen, mijnheer de minister, indien u het met mijn visie eens kon zijn. Misschien kunnen wij dan door middel van een eenvoudig, klein wetsvoorstel snel dat deel van de wet van 1961 terug van kracht laten worden.

In die omstandigheden, zal onze fractie het wetsontwerp goedkeuren om de redenen die ik reeds heb uiteengezet en vooral omdat een goede wetgeving rond de bescherming van bloed noodzakelijk is, ook in Europese context. Namens onze fractie meen ik ook te mogen aandringen op een standpunt in verband met het recht op bescherming van de menselijke bestanddelen in het algemeen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, zoals alle politieke partijen met verantwoordelijkheidszin, zijn Agalev en Ecolo uiteraard ook voorstander van een degelijke bescherming van de volksgezondheid. Een maatschappelijke garantie voor kwalitatief hoogstaand bloed en bloederivaten past daarin volkomen. Deze wet levert daartoe inderdaad een flinke bijdrage.

Mijnheer de minister, naar aanleiding van deze bespreking wijzen wij de Regering op het schrijnende probleem van mensen die door een bloedtransfusie met aids besmet zijn. Ik wil het Rode Kruis hiervoor niet verantwoordelijk stellen, maar wij zijn van

oordeel dat de overheid toch in een of andere vorm haar verantwoordelijkheid tegenover de slachtoffers op zich moet nemen.

M. le Président. — La parole est à M. Santkin, ministre.

M. Santkin, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Monsieur le Président, je tiens à remercier Mme Creyf de son rapport extrêmement complet et précis. Je voudrais également remercier les commissaires, toutes tendances confondues, du travail efficace qu'ils ont réalisé, parfois même en l'absence du ministre. A ce propos, je leur présente une fois de plus mes excuses, mais aussi longtemps que nous devons travailler dans le système tel qu'il fonctionne actuellement, se posera le difficile problème d'être présent à plusieurs endroits au même moment. Aujourd'hui encore, j'ai dû faire appel à la compréhension de la commission de la Santé de la Chambre pour qu'elle continue son travail en mon absence.

Avant d'en venir aux points précis évoqués et, plus particulièrement, à la loi de 1961, je voudrais exprimer ma satisfaction. Même si je ne suis pas à l'origine du texte initial, je suis heureux de voir aboutir un projet important, voire essentiel en matière de santé publique. Il fallait en effet absolument consolider, au moyen d'un texte de loi, les bonnes pratiques en usage dans notre pays depuis de longues années, pratiques citées en exemple dans de nombreux pays et qui ont permis à la Belgique et à sa population d'éviter certains accidents qui sont malheureusement survenus en France et en Allemagne notamment.

Je voudrais dire à M. Arts que, bien évidemment, tout est perfectible et je reconnais bien humblement que le texte tel qu'il a été soumis n'était sans doute pas digne de l'académie. Mais M. Arts conviendra que lorsque la matière est fort technique, il est parfois difficile de traduire en termes clairs toutes les nuances de la volonté exprimée. Sans doute le sujet méritait-il un examen plus approfondi. Toutefois, je tiens à souligner que le travail en commission du Sénat a permis d'apporter un certain nombre de correctifs techniques au libellé du projet. Si l'occasion s'en présente à l'avenir, je m'efforcerai d'être rigoureux quant à la rédaction des textes, de manière à éviter des discussions concernant la forme.

Par ailleurs, je tiens à remercier Mme Creyf de son appréciation tout à fait positive sur le fond. Elle a notamment rappelé les éléments fondamentaux de ce texte, à savoir les principes éthiques essentiels, les garanties apportées par la consolidation de la notion de donneur libre, bénévole, la procédure de contrôle de la qualité, le rôle majeur joué par les médecins tout au long de la procédure.

J'en viens au problème de la suppression de la loi de 1961. Je ne retracerai pas les débats qui ont eu lieu en commission à ce sujet et me bornerai à rappeler quelques éléments importants.

Je vous entretiendrai d'abord de l'avis rendu par le Conseil d'Etat sur un projet d'arrêté royal qui lui a été soumis, concernant la portée de la loi de 1961. Afin de ne pas trahir la vérité, je citerai in extenso un passage de cet avis.

Il arrive dans certains cas, monsieur Arts, que les interprétations du Conseil d'Etat donnent lieu à des discussions très sévères au sein du Parlement et n'y recueillent pas le consensus, mais cela se produit surtout dans des matières plus politiquement sensibles que celle que nous traitons aujourd'hui.

Je cite donc l'avis du Conseil d'Etat: « Il est à noter que la loi du 7 février 1961 n'a certainement pas été conçue pour former le cadre normatif d'une réglementation de l'insémination artificielle. De l'article premier de cette loi, il se déduit qu'il s'agissait de régler le prélèvement et l'utilisation de sang, d'éléments du sang, de protéines et de dérivés, ainsi que de tous tissus ou organes. »

Cela confirme votre interprétation quant à la couverture de cette législation, qui dépassait la problématique du sang.

« L'exposé des motifs qui précédait le projet de loi en témoigne surabondamment. Le Gouvernement visait le traitement des blessés qui étaient victimes des techniques industrielles modernes, du danger sans cesse croissant de la circulation routière et, plus généralement, des risques liés au rythme accéléré de la vie par des substances et produits d'origine humaine. Il s'agissait notamment de garantir que le prélèvement des substances ne soit pas nuisible ou

dangereux pour le donneur qui sacrifie une part de sa substance pour sauver la vie ou la santé de son prochain. Le prélèvement de sperme et l'utilisation de celui-ci en vue d'une insémination artificielle ne correspondent donc aucunement aux cas ou hypothèses envisagés par le législateur de 1961. Du reste, l'insémination artificielle ne doit pas toujours, et assurément pas selon le texte du projet d'arrêté royal, être regardée comme un traitement thérapeutique qui constitue l'élément essentiel de la loi du 7 février 1961. La loi du 7 février 1961 qui régit le prélèvement de sang, de dérivés du sang, d'organes, de tissus, etc., utilisé à des fins thérapeutiques pour traiter des malades et des blessés, ne procure aucun fondement légal à un arrêté royal relatif à l'insémination artificielle au moyen du matériel génétique d'un donneur tiers. »

Vous estimez, monsieur Arts, que tous les organes d'origine humaine doivent rester hors commerce. Je vous rassure immédiatement : je partage — et je défends — entièrement ce point de vue. Par ailleurs, même si la loi de 1961 a été supprimée, comme je viens de le dire, nous ne nous trouvons pas devant un vide juridique en ce domaine. En effet, en 1986, des débats ont été tenus sur cette question. Des textes de loi précis existent donc en matière de prélèvement et de transplantation d'organes. Ces textes constituent également une base légale pour ce qui concerne le sang. Quant aux autres éléments, je les ai évoqués à travers l'avis du Conseil d'Etat.

J'en viens à la problématique que vous avez soulevée, monsieur Arts. Toujours d'après l'avis du Conseil d'Etat, le domaine des gamètes et embryons est exclu de cette législation de 1961.

M. Arts (CVP). — D'accord.

M. Santkin, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Nous avons assisté à un large débat au niveau de l'Assemblée nationale française et du Sénat sur cette même problématique. Le compte rendu des discussions qui se sont déroulées à cet échelon montre que nos voisins disposaient d'un encadrement légal moins important que le nôtre en la matière. Le cas de la Belgique a d'ailleurs été cité en exemple. Par ailleurs, nos collègues français ont pris conscience que dans un tel domaine, il n'était peut-être pas conseillé de légiférer à tous points de vue, eu égard à l'évolution permanente des données scientifiques mais aussi à l'évolution intellectuelle. Nos voisins ont mis sur pied — nous ne sommes pas toujours en avance sur la France — un Conseil national de bioéthique qui, depuis plus de dix ans, est amené à rendre des avis dans des domaines sensibles, avis qui peuvent être suivis de législations. Celles-ci sont donc entourées d'un maximum de garanties.

Comme vous le savez, nous avons l'intention de mettre en place, et ce le plus rapidement possible, une institution comparable, à savoir un Conseil national consultatif de bioéthique. Je crois — et je ne suis pas le seul à partager cette opinion — que les membres de ce comité devraient en priorité se pencher sur des sujets qui relèvent d'une telle problématique et qu'ils devraient formuler des avis, lesquels seront, je le rappelle, publiés et diffusés. Les membres en prendront d'ailleurs peut-être eux-mêmes l'initiative. Sur la base de ces avis tout à fait éclairés, le législateur devrait apprécier s'il convient de légiférer.

Lors de la discussion au Parlement sur le projet de mise sur pied de ce comité consultatif de bioéthique, alors que seul l'aspect accord de coopération devait être pris en compte, un débat sur le fond s'est développé, ce qui me paraît tout à fait normal. L'une des critiques exprimées a particulièrement retenu l'attention, à savoir le fait que la création de ce comité aurait pour conséquence de retirer au Parlement une partie de ses prérogatives. Or, je fais partie de ceux qui estiment qu'il n'en est rien. En effet — et je rejoins notamment le point de vue de Mme Creyf sur ce point — le Parlement peut légiférer de sa propre initiative ou sur la base d'un avis rendu par le comité. Rien ne s'oppose au dépôt d'une proposition de loi en la matière.

Objectivement, je crois que le cadre légal dans lequel nous allons évoluer sera amélioré grâce à l'entrée en vigueur de cette législation sur le sang et à la publication des arrêtés qui suivront. En effet, il convient de revoir — comme annoncé, d'ailleurs — l'arrêté royal de 1969 sur les médicaments et celui de 1971 sur la problématique du sang et de ses dérivés.

Ainsi, notre appareil législatif offrira davantage encore de garanties. La suppression de la loi de 1961 ne nous démunirait pas et ne fait aucun obstacle à une nouvelle procédure législative en la matière.

Enfin, M. Cuyvers a évoqué à demi-mot, sans que je saisisse son intention précise, le rôle de la Croix-Rouge. Je lui rappellerai que ce dernier est extrêmement important, et même irremplaçable, en matière de transfusion sanguine. De nombreux autres pays aimeraient, je crois, disposer d'un tel outil. Mais rien n'est parfait et des accidents sont inévitables. Comme le disait un porte-parole de la Croix-Rouge, le seul moyen d'éviter tout accident est de ne plus faire de transfusion sanguine ! Ce ne serait évidemment pas la solution.

Force est de constater que les garanties prises dans notre pays — Mme Creyf a beaucoup insisté sur ce point —, garanties qui seront désormais traduites dans un texte de loi, sont optimales.

Il nous incombe, monsieur Cuyvers, d'encadrer légalement l'arsenal technique et scientifique utilisé pour la transfusion sanguine. Quant à la recherche de responsabilités éventuelles dans les cas d'accident, elle relève du pouvoir judiciaire. Mon département s'attache donc au traitement de la problématique abordée dans le texte qui nous est soumis.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, het was geenszins mijn bedoeling in mijn korte uiteenzetting de enorme verdienste van het Rode Kruis in twijfel te trekken. Ik wou er alleen op wijzen dat de overheid iets moet doen voor het, gelukkig maar, heel klein aantal slachtoffers.

Ik wou dit toch nog eens beklemtonen om onnodige misverstanden te vermijden.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

L'article premier est ainsi rédigé :

Chapitre Ier. — Dispositions générales

Article 1er. § 1er. Cette loi s'applique au sang humain et aux dérivés de sang quelle que soit la source de ce sang.

§ 2. Pour l'application de la présente loi, on entend par :

1° Dérivé stable du sang : des substances thérapeutiques dérivées du sang qui ont acquis un haut degré de stabilisation ;

2° Dérivé labile du sang : substance thérapeutique dérivée du sang dont l'utilisation n'est possible que pendant une période brève, une fois qu'elle est soustraite aux conditions de conservation correcte ;

3° Traçabilité : la capacité pour les établissements visés à l'article 4 d'identifier le donneur du sang ou des dérivés du sang ainsi que les différents receveurs ;

4° Immunisation active : l'administration d'un vaccin ou d'une substance antigénique afin d'induire la production des anticorps souhaités ;

5° Comportement à risques : une habitude ou un comportement du donneur susceptible d'entraîner un risque médical pour le receveur via le transfert d'un agent infectieux.

Hoofdstuk I. — Algemene bepalingen

Artikel 1. § 1. Deze wet is van toepassing op menselijk bloed en bloedderivaten, welke ook de bron moge zijn.

§ 2. Voor de toepassing van deze wet, wordt verstaan onder :

1° Stabiel bloedderivaat : therapeutisch bestanddeel afgeleid van het bloed, dat een hoge stabilisatiegraad heeft bereikt ;

2° Labiel bloederivaat: therapeutisch bestanddeel afgeleid van het bloed waarvan het gebruik slechts gedurende een korte periode mogelijk is, zodra het eenmaal onttrokken is aan de omstandigheden van correcte bewaring;

3° Opspoorbaarheid: de mogelijkheid voor de in artikel 4 bepaalde instellingen om de donor van het bloed of de bloederivaten alsook de verschillende ontvangers ervan op te sporen;

4° Actieve immunisatie: de toediening van een vaccin of van een antigene stof om de productie van de gewenste anti-lichamen op gang te brengen;

5° Risicogedrag: een gewoonte of een gedrag van de donor dat, via de overdracht van een infectieus agens, een medisch risico voor de ontvanger kan inhouden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Le sang ou les dérivés du sang ne peuvent être prélevés, préparés, importés, conservés, distribués, dispensés, délivrés et utilisés que conformément aux conditions imposées par la présente loi et par les arrêtés pris par le Roi en exécution de celle-ci.

Les dérivés stables, produits par des établissements publics ou privés et soumis à la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments, ne sont pas soumis aux articles 6 et 7 de la présente loi. Le Roi peut à l'égard des dérivés stables du sang déroger aux autres dispositions de la présente loi.

Le sang destiné exclusivement à la préparation de dérivés stables du sang exclusivement réservés à l'exportation, peut être prélevé en dehors de la Belgique et importé en Belgique dans les conditions et avec les garanties fixées soit par la législation du pays auquel ils sont destinés soit par le Roi; les dérivés de sang destinés exclusivement à la préparation de dérivés stables ayant la même destination peuvent être préparés et importés dans les mêmes conditions et avec les mêmes garanties, à condition qu'ils soient préparés au départ d'un sang prélevé en dehors de la Belgique dans ces conditions et avec ces garanties.

Art. 2. Het bloed of de bloederivaten mogen niet worden afgenomen, bereid, ingevoerd, bewaard, verdeeld, ter hand gesteld, afgeleverd en gebruikt dan met inachtneming van de voorwaarden, die bij deze wet en bij de door de Koning genomen uitvoeringsbesluiten ervan worden opgelegd.

Op de stabiele derivaten, die door openbare of privé inrichtingen geproduceerd zijn en onderworpen aan de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen, zijn de artikelen 6 en 7 van deze wet niet van toepassing. De Koning kan voor stabiele bloederivaten afwijken van de andere bepalingen van deze wet.

Het bloed uitsluitend bestemd voor de bereiding van stabiele bloederivaten die zelf uitsluitend bestemd zijn voor de uitvoer, mag buiten België worden afgenomen en ingevoerd in België onder de voorwaarden en met de garanties die zijn vastgesteld, ofwel door de wetgeving van het land waarvoor ze zijn bestemd, of door de Koning; bloederivaten uitsluitend bestemd voor de bereiding van stabiele bloederivaten met dezelfde bestemming mogen bereid en ingevoerd worden onder dezelfde voorwaarden en met dezelfde garanties, op voorwaarde dat ze onder die voorwaarden en met die garanties bereid zijn op basis van bloed dat niet in België is afgenomen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Le sang ou les dérivés du sang ne peuvent être prélevés et utilisés que par un médecin ou sous sa surveillance.

Ils ne peuvent être dispensés ou délivrés que sur prescription médicale.

Art. 3. Bloed of bloederivaten mogen alleen door een geneesheer of onder diens toezicht worden afgenomen of gebruikt.

Ze mogen alleen op medisch voorschrift worden ter hand gesteld of afgeleverd.

— Adopté.

Aangenomen.

Chapitre II. — Les établissements

Art. 4. Le prélèvement, la préparation, la conservation et la distribution de sang et des dérivés labiles de sang sont réservés exclusivement à des établissements qui répondent aux conditions déterminées par le Roi et qui sont agréés par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions.

En ce qui concerne les dérivés labiles du sang, l'agrément ne peut être accordé qu'aux établissements qui assurent le prélèvement, la préparation, la conservation et la distribution de l'ensemble de ces dérivés labiles du sang.

Hoofdstuk II. — De instellingen

Art. 4. De afneming, de bereiding, de bewaring en de distributie van bloed en labiele bloederivaten worden uitsluitend toevertrouwd aan inrichtingen die voldoen aan de voorwaarden die door de Koning zijn vastgesteld en zijn erkend door de minister tot wiens bevoegdheden de Volksgezondheid behoort.

Voor wat de labiele bloederivaten betreft, kan de erkenning enkel worden verleend aan de instellingen die instaan voor de afneming, de bereiding, de bewaring en de distributie van alle labiele bloederivaten.

— Adopté.

Aangenomen.

Chapitre III. — Le prélèvement du sang et des dérivés du sang

Section 1re. — Dispositions générales

Art. 5. Le prélèvement de sang et des dérivés du sang ne peut s'effectuer qu'auprès de donneurs bénévoles et non rémunérés et qu'avec leur consentement.

Sauf cas d'extrême nécessité médicale, l'identité du donneur et du receveur ne peut être communiquée, étant entendu que la traçabilité des produits doit être garantie et que l'identité du donneur et/ou du receveur peut être communiquée sous le couvert du secret médical lorsque les circonstances rendent nécessaire cette communication.

Chaque prélèvement est précédé d'un interrogatoire tendant au dépistage des états ou affections énumérés à l'article 8.

Hoofdstuk III. — Afneming van bloed en bloederivaten

Afdeling 1. — Algemene bepalingen

Art. 5. De afneming van bloed en bloederivaten mag enkel plaatsvinden bij vrijwillige niet vergoede donors en met hun toestemming.

Behalve in geval van uiterste medische noodzaak, mag de identiteit van de donor en van de ontvanger niet worden medegedeeld, met dien verstande dat de opspoorbaarheid van de producten gewaarborgd moet zijn en dat de identiteit van de donor en/of van de ontvanger kan worden medegedeeld onder de bescherming van de medische geheimhouding wanneer deze mededeling door omstandigheden noodzakelijk is.

Elke bloedafneming wordt voorafgegaan door een ondervraging bedoeld om de in artikel 8 opgesomde toestanden of aandoeningen op te sporen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions fixe, de façon à exclure tout profit, le prix auquel le sang et les dérivés du sang sont dispensés et délivrés.

Art. 6. De minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, stelt de prijs waartegen bloed en bloederivaten worden ter hand gesteld en afgeleverd, zo vast dat winst is uitgesloten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Afin de permettre au ministre de fixer ou d'adapter le prix visé à l'article 6, chaque établissement est tenu de comptabiliser séparément les frais générés par le prélèvement en tenant compte de la nature de la substance, des tests prévus à l'article 16, de la technologie appliquée et de la recherche y afférente.

Art. 7. Om het de minister mogelijk te maken de in artikel 6 bedoelde prijs vast te stellen of aan te passen, moet elke instelling de uit de afneming voortvloeiende kosten afzonderlijk boeken, hierbij rekening houdend met de aard van het bestanddeel, met de tests die zijn bepaald in artikel 16, met de toegepaste technologie en het hiermee verband houdend onderzoekingswerk.

— Adopté.

Aangenomen.

Section 2. — Critères de qualification des donneurs de sang ou des dérivés du sang et modalités de prélèvement

Art. 8. § 1er. Le prélèvement de sang ou des dérivés du sang est interdit chez les sujets dont l'anamnèse ou le dossier médical révèle que :

1° Ils sont atteints d'une maladie transmissible par le sang ou des dérivés du sang;

2° Ils présentent un comportement à risque de transmission du virus humain d'immunodéficience;

3° Ils sont ou ont été atteints d'une maladie néoplasique;

4° Ils sont atteints d'une maladie psychiatrique;

5° Ils sont atteints d'une maladie auto-immune ou d'une maladie neurologique évolutive;

6° Ils ont été vaccinés ou revaccinés contre la rage suite à une morsure suspecte; le prélèvement est interdit pendant un an chez ces sujets.

§ 2. Le prélèvement est en outre interdit chez les sujets dont :

1° La recherche sérique de l'antigène HBs n'est pas négative. La recherche doit être faite selon une méthode déterminée par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions, étant entendu que la méthode a une sensibilité suffisante pour détecter 1 nanogramme d'antigène HBs par ml;

2° La recherche des anticorps contre le virus de l'hépatite C par une méthode déterminée par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions, n'est pas négative;

3° La recherche des anticorps anti-HIV 1 et 2 par une méthode déterminée par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions, n'est pas négative;

4° La recherche sérique de la syphilis par une méthode déterminée par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions, n'est pas négative.

§ 3. Le prélèvement est également interdit :

1° Chez les femmes enceintes;

2° Chez les femmes accouchées depuis moins de six mois ou les femmes allaitant un enfant;

3° Chez les porteurs d'une maladie évolutive s'accompagnant d'une hypertension avec une tension diastolique supérieure à 100 mm/Hg;

4° Chez les sujets ayant une hypotension avec une tension systolique inférieure à 100 mm/Hg;

5° Chez les sujets atteints de troubles graves du rythme cardiaque ou ayant souffert de thrombose artérielle ou de phlébites récidivantes;

6° Chez les sujets atteints d'une maladie évolutive s'accompagnant de glycosurie ou d'albuminurie;

7° a) Chez les femmes dont le taux d'hémoglobine est inférieur à 125 grammes par litre de sang ou dont l'hématocrite est inférieur à 38 p.c.;

b) chez les hommes dont le taux d'hémoglobine est inférieur à 135 grammes par litre de sang ou dont l'hématocrite est inférieur à 40 p.c.

§ 4. L'utilisation du test du prélèvement est interdite si les résultats des analyses prévues à l'article 16 montrent que :

1° Les tests de dépistage de l'hépatite B, de l'hépatite C, des HIV 1 et 2 et de la syphilis ne sont pas négatifs;

2° Le test de détection des anticorps anti-HBc réalisé est positif, alors que la recherche d'anticorps anti-HBs se révèle négative;

3° Le test de cytolysé hépatique est supérieur à une fois la limite supérieure de la valeur de référence.

Afdeling 2. — Criteria waaraan donors van bloed of bloedderivaten moeten voldoen en de afnemingswijzen

Art. 8. § 1. De afneming van bloed en bloedderivaten is verboden bij personen van wie uit de anamnese of uit het medisch dossier blijkt dat :

1° Zij lijden aan een door bloed of bloedderivaten overdraagbare ziekte;

2° Zij een gedrag vertonen dat het risico op de overdraging van het menselijk immunodeficiëntievirus inhoudt;

3° Zij lijden of geleden hebben aan een neoplastische ziekte;

4° Zij lijden aan een psychiatrische ziekte;

5° Zij lijden aan een auto-immune ziekte of een evolutieve neurologische ziekte;

6° Zij na een verdachte beet werden gevaccineerd of opnieuw gevaccineerd tegen hondsdolheid; de afneming is gedurende een jaar bij die personen verboden.

§ 2. De afneming is bovendien verboden bij de personen bij wie :

1° Het serologisch onderzoek op het HBs-antigeen niet negatief is. Het onderzoek moet worden verricht volgens een methode die is bepaald door de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort en die gevoelig genoeg is om 1 nanogram HBs-antigeen per ml aan te tonen;

2° Het onderzoek naar antilichamen tegen het hepatitis-C virus volgens een methode die is bepaald door de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, niet negatief is;

3° Het onderzoek naar antilichamen anti-HIV 1 en 2 volgens een methode die bepaald is door de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, niet negatief is;

4° Het serologisch onderzoek naar syfilis volgens een methode die bepaald is door de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, niet negatief is.

§ 3. De afneming is eveneens verboden :

1° Bij zwangere vrouwen;

2° Bij vrouwen die minder dan zes maanden geleden bevallen zijn of die borstvoeding geven;

3° Bij de dragers van een evolutieve ziekte die gepaard gaat met hypertensie met een diastolische druk van meer dan 100 mm/Hg;

4° Bij personen met hypotensie met een systolische druk van minder dan 100 mm/Hg;

5° Bij personen die lijden aan ernstige hartritmestoornissen of geleden hebben aan arteriële trombose of recidiverende flebitis;

6° Bij personen die lijden aan een evolutieve ziekte die gepaard gaat met glycosurie of albuminurie;

7° a) Bij vrouwen van wie het hemoglobinegehalte lager ligt dan 125 gram per liter bloed of de hematocrietwaarde lager is dan 38 pct.;

b) Bij mannen van wie het hemoglobinegehalte lager ligt dan 135 gram per liter bloed of de hematocrietwaarde lager is dan 40 pct.

§ 4. Het gebruik van het produkt van de afneming is verboden wanneer de resultaten van de in artikel 16 bepaalde analyses erop wijzen dat :

1° De tests voor de opsporing van hepatitis B, hepatitis C, HIV 1 en 2 en syfilis niet negatief zijn;

2° De test voor de opsporing van anti-HBc-antilichamen positief is, terwijl het onderzoek naar anti-HBs-antilichamen negatief uitvalt;

3° Het resultaat van de hepatocytolysetest meer dan eenmaal hoger ligt dan de hoogste referentiewaarde.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. Aucun prélèvement ne peut être effectué chez des sujets de moins de 18 ans. Des prélèvements ne peuvent être effectués auprès de sujets de plus de 65 ans que moyennant le respect des conditions fixées par le Roi.

Néanmoins, un prélèvement de sang peut être effectué après l'âge de 65 ans en vue d'une transfusion autologue programmée.

En cas d'extrême nécessité médicale, le prélèvement peut être effectué également chez les sujets de moins de 18 ans, avec l'autorisation écrite et signée des parents ou du représentant légal. Néanmoins, si le mineur d'âge est en mesure d'exprimer un consentement ou un avis, le médecin est tenu de les recueillir et, éventuellement, d'en tenir compte.

Art. 9. Geen enkele afneming mag worden verricht bij personen die jonger zijn dan 18 jaar. Afnemingen bij personen die ouder zijn dan 65 mogen alleen worden verricht mits de door de Koning vastgestelde voorwaarden zijn nageleefd.

Een afneming van bloed kan evenwel na de leeftijd van 65 jaar worden verricht met het oog op een geprogrammeerde autologe transfusie.

De afneming kan eveneens worden verricht in geval van uiterste medische noodzaak bij personen die jonger zijn dan 18 jaar, met de schriftelijke en ondertekende toestemming van de ouders of de wettelijke vertegenwoordiger. Wanneer de minderjarige evenwel in staat is een toestemming of advies te geven, moet de arts die inwinnen en er eventueel rekening mee houden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Si, après avoir effectué le prélèvement, il s'avère qu'une des causes d'interdiction, prévues à l'article 8, existait chez le donneur, le sang prélevé ne peut être utilisé, sauf dans les cas particuliers prévus à l'article 11.

Les cas d'interdiction, prévus à l'article 8, § 1er, 6°, et § 3, ne s'appliquent pas dans le cas d'une transfusion autologue programmée. Toutefois, le médecin responsable de l'établissement peut décider, suivant le cas, de leur application éventuelle.

Art. 10. Wanneer, na de bloedafneming blijkt dat een van de redenen van een verbod, opgesomd in artikel 8, bij de donor aanwezig was, mag het afgenomen bloed niet worden gebruikt, behalve in de bijzondere gevallen bepaald in artikel 11.

De verbodsbepalingen van artikel 8, § 1, 6°, en § 3, zijn niet van toepassing in het geval van een geprogrammeerde autologe transfusie. De voor de instelling verantwoordelijke arts kan evenwel, naar gelang van het geval, over de eventuele toepassing ervan beslissen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. Par dérogation à l'article 8, § 2, 1° et 2°, le prélèvement peut être effectué chez des sujets sains qui sont porteurs d'antigène HBs ou d'anticorps anti-HCV, à condition que le sang soit uniquement destiné à produire un vaccin ou des immunoglobulines.

Les poches ou récipients réservés à la collecte des prélèvements mentionnés ci-dessus seront étiquetés d'une façon spécifique pour éviter toute confusion.

Art. 11. Met afwijking van artikel 8, § 2, 1° en 2°, kan de afneming worden verricht bij gezonde personen die drager zijn van het HBs-antigeen of van een anti-HCV-antistof op voorwaarde dat het bloed enkel voor de produktie van een vaccin of van immunoglobulines is bestemd.

De zakjes of recipienten bestemd voor de inzameling van de voormelde bloedafnemingen moeten een specifiek etiket dragen om elke verwarring te voorkomen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. S'il s'avère nécessaire, pour obtenir du plasma hyperimmun, de procéder à l'immunisation active d'un donneur, les modalités selon lesquelles seront effectuées ces immunisations ou réimmunisations devront offrir au receveur au minimum les garanties en matière de protection de sa santé que prévoient les recommandations scientifiques internationales.

Art. 12. Wanneer het, om hyperimmuun plasma te bekomen, nodig is bij een donor een actieve immunisatie te veroorzaken, moet de wijze waarop het immuniseren of opnieuw immuniseren wordt verricht, de ontvanger minstens de garanties qua gezondheidsbescherming bieden, die zijn bepaald in de internationale wetenschappelijke aanbevelingen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 13. Le Roi peut modifier les critères fixés aux articles 8, 9, 10, 11 et 12 pour tenir compte des nouvelles connaissances scientifiques.

Art. 13. De Koning kan de in de artikelen 8, 9, 10, 11 en 12 bepaalde criteria wijzigen, met inachtneming van de nieuwe wetenschappelijke kennis.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. § 1er. Un dépliant d'information concernant le sida doit être remis systématiquement au donneur avant tout prélèvement. Ce dépliant doit rappeler ce que sont les comportements à risques.

De plus, le médecin examinateur doit s'assurer que la notion de comportement à risques a bien été comprise. Il doit en outre poser clairement les questions qui lui permettront d'écarter les donneurs qui présenteraient ces comportements.

§ 2. Sans préjudice des dispositions du § 1er, le donneur doit avoir la possibilité de demander que le produit de son don ne soit pas utilisé.

§ 3. Le Roi peut fixer les éléments de l'information écrite et les éléments sur lesquels doit porter l'interrogatoire du médecin qui sont prévus au § 1er.

Art. 14. § 1. Vóór elke afneming wordt systematisch aan de donor een informatiefolder over aids overhandigd. Die folder moet vermelden wat risicogedrag is.

Bovendien moet de onderzoekende arts zich er van vergewissen dat het begrip risicogedrag goed werd begrepen. Hij moet onder meer duidelijke vragen stellen die het hem mogelijk maken donors met een dergelijk gedrag af te wijzen.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1, moet de donor de mogelijkheid hebben te verzoeken dat het afgenomen produkt niet wordt gebruikt.

§ 3. De Koning kan de in § 1 bepaalde elementen inzake de schriftelijke informatie en inzake de ondervraging door de arts, vaststellen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 15. Les donneurs sont soumis aux examens cliniques suivants :

1° Avant le premier prélèvement, un examen clinique approfondi. Cet examen est renouvelé périodiquement et au moins tous les deux ans;

2° A chaque prélèvement, un examen cardiovasculaire succinct comportant au moins le contrôle du rythme cardiaque et de la tension sanguine ainsi que la recherche des signes extérieurs d'ictère.

Art. 15. De donors zijn onderworpen aan de volgende klinische onderzoeken:

1° Vóór de eerste afneming, een diepgaand klinisch onderzoek. Dit onderzoek wordt geregeld en minstens om de twee jaar herhaald;

2° Bij elke afneming, een beknopt cardiovasculair onderzoek dat minstens de controle van het hartritme en van de bloeddruk omvat alsook het onderzoek naar externe tekens van geelzucht.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 16. § 1er. Lorsqu'un premier prélèvement est effectué chez un donneur, il est précédé, accompagné ou immédiatement suivi d'analyses biologiques comportant:

1° Un hémogramme complet;

2° Un test de cytolysé hépatique;

3° Les tests de dépistage de l'hépatite B, de l'hépatite C, des HIV 1 et 2 et de la syphilis;

4° La recherche des anticorps anti-HBc;

5° La détermination du groupe sanguin ABO et du rhésus D; la détermination se fait en confrontant les résultats obtenus à partir d'un aliquote provenant de l'unité prélevée à celui obtenu sur l'un des échantillons prélevés simultanément aux fins d'analyse de laboratoire.

La détermination des groupes sanguins ABO et du rhésus D ne peut se faire par une méthode utilisant des cartes à sérum desséchées;

6° La recherche d'anticorps irréguliers anti-érythrocytaires par une méthode appropriée.

§ 2. Les analyses prescrites au § 1er, 1°, 2° et 3°, seront effectuées lors de tout prélèvement ultérieur. Les examens prescrits au § 1er, 4° et 6°, seront refaits en fonction de l'anamnèse. L'analyse prévue au § 1er, 5°, est effectuée comme indiqué dans ce paragraphe. Toutefois, lorsque le dossier du donneur comporte l'indication de son groupe sanguin, la confrontation des résultats de l'analyse du sang prélevé peut se faire par rapport à l'indication figurant dans ce dossier.

Lorsque le donneur appartient au groupe O et que le sang est destiné à une transfusion en sang total ou lorsqu'il s'agit de transfusion plaquettaire ABO incompatible, la détermination du taux d'anticorps anti-A et/ou d'anticorps anti-B sera effectuée.

Dans le cas où cette recherche n'a pu être effectuée ou dans le cas où le taux d'anticorps est trop élevé, le récipient portera la mention « Ce sang est à réserver exclusivement aux transfusions isogroupe ».

§ 3. Les échantillons prélevés simultanément aux fins d'analyses de laboratoire doivent porter les informations permettant de référencer le sang recueilli dans chacun de ceux-ci au don effectué.

Art. 16. § 1. Wanneer voor het eerst bij een donor een afneming wordt verricht, worden vooraf, tegelijk of onmiddellijk nadien biologische analyses verricht bestaande uit:

1° Een volledige hemogram;

2° Een hepatocytolysetest;

3° De tests voor de opsporing van hepatitis B, hepatitis C, van HIV 1 en 2 en van syfilis;

4° De opsporing van antilichamen anti-HBc;

5° De bepaling van de bloedgroep ABO en van de rhesus D; de bepaling gebeurt door vergelijking van de resultaten verkregen voor een deeltje van een afgenomen eenheid met de resultaten voor een gelijktijdig afgenomen monster, bestemd voor laboratoriumonderzoek.

De bloedgroepen ABO en de rhesus D mogen niet worden bepaald aan de hand van een methode waarbij gebruik wordt gemaakt van kaarten met gedroogd serum;

6° De opsporing van irreguliere anti-erythrocyten-antilichamen aan de hand van een geschikte methode.

§ 2. De in § 1, 1°, 2° en 3°, voorgeschreven analyses worden bij elke latere afneming verricht. De in § 1, 4° en 6°, voorgeschreven onderzoeken worden opnieuw verricht naar gelang van de anamnese. Het onderzoek vermeld in § 1, 5°, wordt verricht zoals beschreven in die paragraaf. Wanneer het dossier van de donor evenwel de vermelding van zijn bloedgroep bevat, mag de vergelijking van het resultaat van het onderzoek van het afgenomen bloed gebeuren ten opzichte van de vermelding in dat dossier.

Wanneer de donor tot de O-groep behoort en het bloed bestemd is voor een transfusie van totaal bloed of wanneer het gaat om een onverenigbare ABO-bloedplaatjestransfusie, wordt de titer van antilichamen anti-A en/of antilichamen anti-B bepaald.

Wanneer dit onderzoek niet kon worden verricht of wanneer de titer van antilichamen te hoog is, moet de flacon volgende vermelding dragen « Dit bloed is uitsluitend bestemd voor isogroeptransfusies ».

§ 3. De gelijktijdig voor laboratoriumanalyse afgenomen monsters moeten de informatie vermelden welke toelaat het bekomen bloed van beide te vergelijken met de gedane gift.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 17. § 1er. Tout prélèvement doit être effectué de façon aseptique, notamment par désinfection de la peau et emploi d'un matériel stérile à usage unique.

Lorsque le prélèvement est terminé, le récipient est immédiatement obturé, selon une méthode qui en garantit la stérilité en fonction de la durée de conservation prévue.

§ 2. La quantité de sang prélevée ne peut être supérieure à 500 ml avec une valeur maxima de 7,5 ml par kilogramme de poids corporel. L'intervalle entre deux prélèvements ne peut être inférieur à deux mois, ni le nombre de prélèvements supérieur à quatre par an.

Dans certains cas particuliers, notamment pour les groupes sanguins rares, la fréquence pourra, sous la responsabilité du médecin, être supérieure à quatre prélèvements par an pour autant que la quantité annuelle prélevée n'excède pas 30 ml par kilogramme de poids corporel.

Dans le cadre d'une transfusion autologue programmée, les prélèvements doivent faire l'objet d'une prescription médicale quantifiant le besoin en sang et mentionnant la date de l'intervention programmée.

Les conditions de prélèvement et leur fréquence font l'objet d'un protocole thérapeutique écrit, établi pour chaque patient, élaboré conjointement par le médecin prescripteur et le médecin responsable de l'établissement.

La responsabilité du prélèvement autologue relève de la compétence du médecin responsable de l'établissement.

§ 3. Lorsque les prélèvements se font par plasmaphérèse, les quantités suivantes de plasma ne peuvent être dépassées: 500 ml par séance, 2 litres par mois, 15 litres par an.

Si la technique utilisée implique deux prélèvements successifs, le second n'aura lieu qu'après la restitution par injection intraveineuse des globules rouges du premier prélèvement.

Pour les donneurs qui subissent des plasmaphérèses, la détermination du taux de protéines totales dans le sérum sera effectuée tous les 6 mois; elle sera complétée, si nécessaire, par un protéinogramme.

§ 4. Le recueil de thrombocytes, de leucocytes, de néocytes et de cellules souches peut également se faire par cytophérèse.

Sans préjudice des dispositions de l'article 8, le prélèvement de plaquettes est interdit si le nombre de plaquettes est inférieur à $1,5 \cdot 10^{11}$ /litre et le prélèvement de granulocytes est interdit si le nombre de granulocytes est inférieur à $2 \cdot 10^9$ /litre.

Le nombre maximum de prélèvements autorisé est de vingt-quatre par an avec un maximum de un par semaine, sauf extrême nécessité médicale.

Si le donneur devait être soumis à un traitement préalable en vue d'obtenir des concentrations cellulaires satisfaisantes, une information correcte doit lui être fournie et un examen médical

plus approfondi, portant particulièrement sur la recherche d'éventuels troubles de la coagulation et sur la notion d'antécédents de tétanie et/ou d'allergie majeure, doit être réalisé.

Dans ces conditions, le nombre de prélèvements autorisé ne peut excéder 3 par an avec un maximum de 1 par semaine, sauf cas d'extrême nécessité médicale.

Art. 17. § 1. Elke afneming moet op aseptische wijze gebeuren, meer bepaald door ontsmetting van de huid en gebruik van steriel wegwerpmateriaal.

Na afloop van de afneming, wordt het recipiënt onmiddellijk gesloten volgens een methode die de steriliteit waarborgt, rekening houdend met de voorziene bewaartijd.

§ 2. De afgenomen hoeveelheid bloed mag 500 ml met een maximumwaarde van 7,5 ml per kilogram lichaamsgewicht niet overtreffen. Tussen twee bloedafnemingen moeten minstens twee maanden verlopen en per jaar mogen niet meer dan vier afnemingen worden verricht.

In sommige bijzondere gevallen, meer bepaald voor de zeldzame bloedgroepen, mag de frequentie, op verantwoordelijkheid van de arts, hoger liggen dan vier afnemingen per jaar voor zover de jaarlijkse afgenomen hoeveelheid 30 ml per kilogram lichaamsgewicht niet overschrijdt.

In het raam van een geprogrammeerde autologe transfusie, moeten de afnemingen worden verricht op medisch voorschrift met vermelding van de nodige hoeveelheid bloed en van de datum van de geprogrammeerde ingreep.

De afnemingsvoorwaarden en -frequentie worden vastgelegd in een schriftelijk therapeutisch protocol, dat per patiënt wordt opgemaakt gezamenlijk door de voorschrijvende arts en de arts die verantwoordelijk is voor de instelling.

De verantwoordelijkheid voor de autologe afneming behoort tot de bevoegdheid van de arts die verantwoordelijk is voor de instelling.

§ 3. Wanneer het om afneming door plasmaferese gaat, mogen volgende hoeveelheden plasma niet worden overschreden: 500 ml per zitting, 2 liter per maand, 15 liter per jaar.

Indien de toegepaste techniek twee opeenvolgende afnemingen vergt, mag de tweede pas worden uitgevoerd na restitutie door intraveneuze inspuiting van de rode bloedlichaampjes van de eerste afneming.

Bij donors die plasmaferese ondergaan, wordt het totale eiwitgehalte van het serum om de 6 maanden bepaald; zo nodig zal een bijkomend eiwitspectrum worden opgesteld.

§ 4. Trombocyten, leucocyten, neocyten en stamcellen kunnen tevens worden bekomen door cytaferese.

Onverminderd het bepaalde in artikel 8, is de afneming van bloedplaatjes verboden indien het aantal bloedplaatjes lager ligt dan $1,5 \cdot 10^{11}$ /liter en de afneming van granulocyten is verboden indien het aantal granulocyten lager is dan $2 \cdot 10^9$ liter.

Het maximum aantal toegestane afnemingen bedraagt 24 per jaar met een maximum van een per week, behalve bij uiterste medische noodzaak.

Indien de donor een voorafgaande behandeling moet ondergaan om een toereikende celconcentratie te bereiken, moet hij op een correcte wijze worden geïnformeerd en moet hij medisch grondiger worden onderzocht, meer bepaald in verband met de opsporing van eventuele coagulatiestoornissen en van anteceden-ten van tétanie en/of ernstige allergie.

In die omstandigheden mag, behalve in geval van uiterste medische noodzaak, het aantal toegestane afnemingen niet meer dan 3 per jaar bedragen met een maximum van 1 per week.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 18. Le Roi peut prescrire des conditions ou des modalités de prélèvement supplémentaires ou plus strictes que celles fixées aux articles 15, 16 et 17.

Art. 18. De Koning kan bijkomende of strengere afnemingsvoorwaarden en -modaliteiten voorschrijven dan die welke zijn bepaald in de artikelen 15, 16 en 17.

— Adopté.

Aangenomen.

Section 3. — Modalités de transport et de stockage

Art. 19. Le Roi définit les critères sur base desquels le sang et les dérivés du sang sont stockés, délivrés et transportés.

Afdeling 3. — Vervoer- en opslagvoorwaarden

Art. 19. De Koning stelt de criteria vast voor de opslag, de aflevering en het transport van bloed en bloedderivaten.

— Adopté.

Aangenomen.

Section 4. — Publicité

Art. 20. Toute publicité concernant la distribution, la dispensation et la délivrance du sang et des dérivés labiles de sang est interdite, à l'exception de celle qui est destinée à la seule information médicale ou de celle qui indique l'emplacement des dépôts.

Afdeling 4. — Reclame

Art. 20. Alle reclame in verband met de distributie, de verstrekking en de aflevering van bloed en labiele bloedderivaten is verboden, behalve wanneer ze uitsluitend is bestemd voor medische informatie of voor de plaatsaanduiding van de opslagplaatsen.

— Adopté.

Aangenomen.

Chapitre IV. — Contrôle et sanctions

Art. 21. § 1er. Sans préjudice des pouvoirs des officiers de police judiciaire et de ceux des inspecteurs de la pharmacie en ce qui concerne les médicaments, les médecins-fonctionnaires désignés par le Roi sont chargés du contrôle de l'application de la présente loi et des arrêtés pris en exécution de celle-ci.

Ils ont, à tout moment, accès aux établissements ayant obtenu l'agrément prévu à l'article 4.

Tous les établissements sont tenus de leur fournir, à tout moment, sur demande, les procédures écrites relatives au prélèvement, à la préparation, à la conservation et à la distribution du sang et des dérivés du sang.

Les fonctionnaires-médecins recherchent les infractions et constatent celles-ci par des procès-verbaux faisant foi jusqu'à preuve du contraire. Une copie du procès-verbal est transmise au contrevenant dans les trois jours de la constatation du fait délictueux.

§ 2. Les médecins-fonctionnaires peuvent prélever des échantillons et faire procéder à des analyses, aux conditions et suivant les modalités fixées par le Roi.

§ 3. Ils peuvent saisir les produits préparés, détenus, distribués ou importés en contravention avec les dispositions de la présente loi ou des arrêtés pris en exécution de celle-ci.

§ 4. S'il existe des motifs de santé publique, le juge prononce la confiscation des produits altérés ou non conformes.

Hoofdstuk IV. — Controle en sancties

Art. 21. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie en van de inspecteurs der apotheken voor wat de geneesmiddelen betreft, zijn de door de Koning aangewezen geneesheren-ambtenaren belast met de controle op de toepassing van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

Zij hebben op te allen tijde toegang tot de instellingen die de in artikel 4 bepaalde erkenning hebben verkregen.

Alle instellingen moeten hen, te allen tijde, op hun verzoek, de schriftelijke procedures betreffende de afneming, de bereiding, de bewaring en de distributie van bloed en bloederivaten voorleggen.

De geneesheren-ambtenaren sporen de overtredingen op en maken hiervan processen-verbaal op die gelden tot het tegendeel is bewezen. Een afschrift van het proces-verbaal wordt aan de overtreder gezonden binnen drie dagen na de vaststelling van het strafbaar feit.

§ 2. De geneesheren-ambtenaren kunnen monsters nemen en analyses laten verrichten, overeenkomstig de voorwaarden en regels die door de Koning zijn vastgesteld.

§ 3. Zij kunnen de produkten in beslag nemen waarvan de bereiding, het bezit, de distributie of de invoer strijdig is met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan.

§ 4. Om redenen die de Volksgezondheid betreffen, kan de rechter de ongeschikte of niet-conforme produkten in beslag nemen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 22. Sans préjudice des dispositions prévues par l'article 85 du Code pénal, les infractions aux dispositions de la présente loi et des arrêtés pris en exécution de celle-ci sont punies d'une amende de 200 francs à 1 000 000 francs et d'un emprisonnement de un mois à un an, ou de l'une de ces peines seulement.

La peine sera doublée en cas de récidive dans les cinq ans qui suivent la condamnation du chef d'infraction à la présente loi ou aux arrêtés pris en exécution de celle-ci.

Art. 22. Onverminderd het bepaalde in artikel 85 van het Strafwetboek, worden de overtredingen van de bepalingen van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan gestraft met geldboete van 200 frank tot 1 000 000 frank en met gevangenisstraf van een maand tot een jaar, of met één van deze straffen alleen.

De straf wordt verdubbeld in geval van herhaling binnen vijf jaar na de veroordeling op grond van de overtreding van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 23. La loi du 7 février 1961 relative aux substances thérapeutiques d'origine humaine est abrogée.

Nonobstant les dispositions de la présente loi, les dérivés stables présents sur le marché en vertu de la loi du 7 février 1961 relative aux substances thérapeutiques d'origine humaine ou de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi peuvent continuer à être mis sur le marché pendant une période de dix-huit mois.

Art. 23. De wet van 7 februari 1961 betreffende de therapeutische bestanddelen van menselijke oorsprong wordt opgeheven.

Niettegenstaande de bepalingen van deze wet, mogen stabiele bloederivaten die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet op de markt zijn krachtens de wet van 7 februari 1961 betreffende de therapeutische bestanddelen van menselijke oorsprong of de wet van 25 maart 1964 betreffende de geneesmiddelen, gedurende een periode van achttien maanden verder gecommmercialiseerd worden.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1993-1994
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1993-1994

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 24 FEBRUARI 1921 BETREFFENDE HET VERHANDELEN VAN DE GIFTSTOFFEN, SLAAPMIDDELEN EN VERDOVENDE MIDDELEN, ONTSMETTINGSSTOFFEN EN ANTISEPTICA

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 24 FÉVRIER 1921 CONCERNANT LE TRAFIC DES SUBSTANCES VÉNÉNEUSES, SOPORIFIQUES, STUPEFIANTES, DESINFECTANTES OU ANTISEPTIQUES

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.

Nous abordons l'examen du projet de loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Timmermans, rapporteur, verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

L'article premier est ainsi rédigé:

Article 1er. Dans l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques, modifié par la loi du 11 mars 1958, les mots « la conservation, c'est-à-dire le stockage dans les conditions requises, l'étiquetage » sont insérés entre les mots « la fabrication » et « le transport ».

Artikel 1. In artikel 1, eerste lid, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica, gewijzigd bij de wet van 11 maart 1958, worden tussen de woorden « vervaardiging » en « het vervoer » de woorden « de bewaring, dat wil zeggen de opslag onder de vereiste voorwaarden, de etikettering » ingevoegd.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Dans la même loi, il est inséré un article 1^{er}ter rédigé comme suit:

« Article 1^{er}ter. Les infractions aux dispositions qui, dans les arrêtés royaux pris en exécution de la présente loi, concernent l'étiquetage, ainsi qu'aux règles édictées en exécution de l'article 1^{er}bis, sont punies d'une amende de vingt-six à cinq cents francs. »

Art. 2. In dezelfde wet wordt een artikel 1^{er}ter ingevoegd, luidend als volgt:

« Artikel 1^{er}ter. De overtredingen van de bepalingen die, in de krachtens deze wet uitgevaardigde koninklijke besluiten, de etikettering betreffen, alsmede van de regelen vastgesteld op grond van artikel 1bis, worden gestraft met geldboete van zesentwintig tot vijfhonderd frank. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. L'article 2 de la même loi, modifié par la loi du 9 juillet 1975, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 2. Les infractions aux dispositions qui, dans les arrêtés royaux pris en exécution de la présente loi, concernent les substances toxiques, désinfectantes ou antiseptiques, seront punies :

1° D'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de cent à trois mille francs ou de l'une de ces peines seulement quand ces infractions concernent la conservation et la délivrance de ces substances;

2° D'un emprisonnement d'un mois à cinq ans et d'une amende de trois mille à cent mille francs ou de l'une de ces peines seulement quand ces infractions concernent l'importation, l'exportation, la fabrication, le transport, la détention, la vente, l'offre en vente et l'acquisition à titre onéreux ou à titre gratuit. »

Art. 3. Artikel 2 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1975, wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« Art. 2. De overtredingen van de bepalingen van de krachtens deze wet uitgevaardigde koninklijke besluiten met betrekking tot de giftstoffen, ontsmettingsstoffen of antiseptica worden gestraft :

1° Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van honderd tot drieduizend frank of met één van die straffen alleen, wanneer deze overtredingen betrekking hebben op de bewaring en de aflevering van deze stoffen;

2° Met gevangenisstraf van één maand tot vijf jaar en met geldboete van drieduizend tot honderdduizend frank of met één van die straffen alleen, wanneer deze overtredingen betrekking hebben op de invoer, de uitvoer, de vervaardiging, het vervoer, het bezit, de verkoop, het te koop stellen en het aanschaffen onder bezwarende titel of om niet. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Dans l'article 2bis de la même loi, inséré par la loi du 9 juillet 1975, le § 1er est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Les infractions aux dispositions qui, dans les arrêtés royaux pris en exécution de la présente loi, concernent les substances soporifiques, stupéfiantes et les autres substances psychotropes susceptibles d'engendrer une dépendance et dont la liste est arrêtée par le Roi ainsi que la culture des plantes dont peuvent être extraites ces substances, seront punies d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de mille à cent mille francs ou de l'une de ces peines seulement. »

Art. 4. In artikel 2bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 juli 1975, wordt § 1 vervangen door de volgende bepaling :

« § 1. Overtreding van de bepalingen van de krachtens deze wet uitgevaardigde koninklijke besluiten met betrekking tot de slaapmiddelen, verdovende middelen en de andere psychotrope stoffen die afhankelijkheid kunnen teweegbrengen en waarvan de lijst door de Koning wordt vastgesteld alsmede met betrekking tot de verbouw van planten waaruit deze stoffen kunnen worden getrokken, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met geldboete van duizend tot honderdduizend frank, of met één van die straffen alleen. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Dans l'article 4 de la même loi, modifié par la loi du 9 juillet 1975, aux §§ 1er, 3 et 6, il est ajouté avant les chiffres « 2bis et 3 » les chiffres « 2, 2° », ».

Art. 5. In artikel 4 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1975, worden in de §§ 1, 3 en 6 de cijfers « 2, 2° », » toegevoegd vóór de cijfers « 2bis en 3 ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Un article 10, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 10. § 1er. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, prendre dans le cadre du champ d'application de la présente loi, toutes mesures nécessaires à l'exécution des traités et

des actes internationaux pris en vertu de ceux-ci. Il peut, à cette fin, compléter, abroger ou modifier les dispositions de la présente loi.

§ 2. En cas de transgression des dispositions prises en vertu des traités et actes internationaux visés au § 1er, et non érigée en infraction par la présente loi, celle-ci sera sanctionnée d'un emprisonnement de huit jours à cinq ans et d'une amende de mille à dix mille francs ou de l'une de ces peines seulement.

Le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, précise dans les limites prévues à l'alinéa précédent, les infractions et les peines applicables à chacune de celles-ci.

§ 3. Les arrêtés royaux pris en vertu du présent article sont abrogés, lorsqu'ils n'ont pas été ratifiés par les Chambres législatives dans les deux années qui suivent celle de leur publication au *Moniteur belge*. »

Art. 6. In dezelfde wet wordt een artikel 10 ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 10. § 1. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, binnen het toepassingsgebied van deze wet alle maatregelen treffen die nodig zijn voor het uitvoeren van verdragen en van krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale handelingen. Daarbij kan Hij de bepalingen van deze wet aanvullen, opheffen of wijzigen.

§ 2. In geval van niet-naleving van de bepalingen genomen ter uitvoering van de in § 1 bedoelde internationale verdragen en handelingen, die geen overtreding uitmaakt van deze wet, wordt deze gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met geldboete van duizend tot tienduizend frank of met één van die straffen alleen.

Binnen de grenzen bepaald in het vorige lid omschrijft de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, nader de overtredingen en de straffen toepasselijk op elk daarvan.

§ 3. De krachtens dit artikel genomen koninklijke besluiten worden opgeheven wanneer ze niet door de Wetgevende Kamers bekrachtigd werden binnen twee jaar na hun bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*. »

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

INTERPELLATIE VAN DE HEER SUYKERBUYK TOT DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER « ZIJN HOUDING TEN OPZICHTE VAN NIEUW OP TE RICHTEN GEMEENTELIJKE BRANDWEERKORPSEN »

INTERPELLATION DE M. SUYKERBUYK AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR « SA POSITION QUANT A LA NECESSITE DE CREER DE NOUVEAUX SERVICES D'INCENDIE DANS LES COMMUNES »

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Suykerbuyk tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over « zijn houding ten opzichte van nieuw op te richten gemeentelijke brandweerkorpsen ».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Suykerbuyk (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik heb gemeend een interpellatieverzoek te moeten indienen omdat de minister op een parlementaire vraag een antwoord heeft gegeven dat nieuwe vragen oproept.

Ik verwijs naar de wet van 11 januari 1984 die voorziet in de mogelijkheid dat elke gemeente een vrijwillige brandweerdienst heeft en die de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming heeft gewijzigd.

De wet van 1963 bepaalde dat de gemeenten, die niet als gewestelijke groepcentra werden aangewezen, werd toegestaan een nieuwe brandweerdienst op te richten of een vroeger afgeschafte dienst opnieuw op te richten. De wet van 11 januari 1984 heeft aan deze regeling toegevoegd dat gemeenten hun brandweerdienst kunnen behouden of een nieuwe kunnen oprichten. Dat is het uitgangspunt en daarover zijn we het eens.

In de parlementaire behandeling van deze wet werden slechts twee restricties gemaakt. De eerste betrof het feit dat de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken in de Kamer oordeelde dat de nieuwe wet de algemene economie van de brandweerkorpsen van ons land niet mocht schaden.

*De heer Seeuws, ondervoorzitter,
treedt als voorzitter op*

De tweede hield in dat het aannemen van deze wet niet kon betekenen dat de verdeling van de middelen over de verschillende soorten korpsen — en men verwees met nadruk naar de gewestelijke korpsen — niet mocht worden aangetast.

Een aantal gemeenten heeft gebruik gemaakt van deze wet, maar voor bepaalde gemeenten heeft ze niet de verlangde resultaten opgeleverd.

Het is niet overdreven ervan uit te gaan dat deze wetswijziging de gemeenten een recht geeft. Ze heeft echter maar zin als de tekst ervan juist wordt geïnterpreteerd. Het «overgaan tot het oprichten van brandweerkorpsen» kan niet anders worden begrepen dan dat de gemeenten het recht hebben om een brandweerkorps op te richten als zij dat wensen.

Mijnheer de Voorzitter, ik weet dat verschillende gemeenten hiertoe een poging hebben gedaan en dat er over een aantal dossiers besprekingen zijn gevoerd. Ik weet ook dat er soms gegronde redenen waren om niet in te gaan op het verzoek omdat bepaalde voorwaarden niet waren vervuld. Sinds het van kracht worden van de wet van 11 januari 1984 is er echter een hele consensus ontstaan in verband met vragen van gemeenten tot het oprichten van een brandweerdienst.

Mijnheer de minister, op 11 januari 1994 heb ik u de vraag gesteld of een gouverneur een gemeente kan verbieden een eigen brandweerdienst op te richten, omdat het operationeel beter is aan te sluiten bij een buurgemeente die over een degelijk korps beschikt. Volgens mij miskent die weigering immers de wet van 11 januari 1984. In uw antwoord gaf u toe dat die wet de gemeenten inderdaad toestaat een eigen brandweerdienst op te richten. U antwoordde echter ook dat u geen voorstander bent van het oprichten van zulke brandweerdiensten. Dat laatste verbaast mij. De vraag was immers niet of u de oprichting van zo'n brandweerdienst opportuun vindt, maar wel of de wet van 1984 u eigenlijk niet oplegt een positief gevolg te geven aan een vraag van een gemeente tot oprichting van een brandweerdienst.

Daarom vraag ik u nogmaals wat, voortgaand op de wet van 11 januari 1984, uw houding is ten aanzien van het oprichten van brandweerdiensten door gemeenten. Volgens deze wet hebben de gemeenten immers het recht dit te doen. In principe moeten vragen van gemeenten in dit verband dus positief worden beantwoord. U moet natuurlijk nagaan of de algemene economie, waarover uw voorganger sprak, wordt gerespecteerd. Bij een dergelijke vraag van een gemeente moet u vanzelfsprekend ook nagaan of een aantal voorwaarden zijn vervuld. Ik denk, bijvoorbeeld, aan de beschikbaarheid in de gemeente van voldoende gekwalificeerd personeel, aan de financiële mogelijkheid tot aanschaffing van de nodige apparatuur. De gemeente moet ook kunnen aantonen dat zij die apparatuur kan onderhouden. Indien die voorwaarden zijn vervuld, moet u krachtens de wet van 11 januari 1984 de vraag van de gemeente positief beantwoorden. U moet er ook rekening mee houden dat in de gemeenten die een eigen brandweerdienst wensen op te richten, vrijwilligers zich voor deze taak willen inzetten.

De moderne technieken van brand- en ongevallenbestrijding hebben tot gevolg dat men beter uitgerust en opgeleid moet zijn dan vroeger. Het groot aantal vrijwillige brandweerdiensten in heel het land bewijzen dat een groot aantal personen bereid is om

dat werk uit te voeren en bovendien daarvoor de nodige opleiding te volgen. Dat alles draagt ongetwijfeld bij tot een betere zorg voor onze veiligheid bij rampen.

Mijnheer de minister, u zegde geen voorstander te zijn van uitbreiding van het aantal brandweerkorpsen. Kunt u dat niet ombuigen tot een uitspraak waarbij u te kennen geeft dat u het in principe eens bent met aanvragen van gemeenten, maar dat u daaraan de nodige voorwaarden verbindt die nodig zijn om de algemene organisatie van de brandweerdiensten in België te blijven verzekeren?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, de discussie die hier wordt gevoerd is nogal formalistisch. Het staat buiten kijf dat de wet-Cools-Suykerbuyk van 1984 een recht opent voor de gemeenten om een eigen brandweerkorps C op te richten.

Ik zie niet in dat ik niet zou mogen zeggen dat ik liever zou hebben dat de gemeenten slechts matig gebruik zouden maken van de wet van 1984. Het staat de gemeenten vrij een beroep te doen op de wet. Wanneer zij aan alle voorwaarden voldoen, dan hebben zij zeker het recht om een C-korps op te richten, maar het staat mij vrij, om redenen die ik nog uiteen zal zetten, te vragen het niet te doen en hen te verwittigen dat ik hen daarbij niet zal helpen. Wanneer wij het daarover eens zijn, dan zijn wij het eens.

Ik wil nog enkele algemene regels naar voren brengen. De wet van 31 december 1963 over de civiele bescherming en meer bepaald artikel 10, zoals gewijzigd door de wet van 11 januari 1984, bepaalt dat heel het grondgebied van het rijk op een gepaste manier door brandweerdiensten dient te zijn beschermd. Dat betekent dat elke gemeente ofwel zelf een groepscentrum is, ofwel bij een gewestelijke groep is ingedeeld of nog, dat zij een eigen brandweer onderhoudt.

Het toezicht over de brandweezorg ligt hoofdzakelijk bij de provinciegouverneur. Hij is verantwoordelijk voor de verdeling van de kosten ervan over de beschermde gemeenten en over het toekennen van de staatstoelagen voor de uitrusting van de korpsen.

Het koninklijk besluit van 8 november 1967 regelt de algemene organisatie van de openbare brandweerdiensten. Dat besluit voorziet uitdrukkelijk in de mogelijkheid, daar waar de omstandigheden het rechtvaardigen, om voorposten van de gewestelijke brandweerdiensten op te richten of om de bescherming van een deel van het grondgebied van de gewestelijke groep te verbeteren door middel van een overeenkomst afgesloten met een andere gemeente die over een brandweerdienst beschikt. Beide mogelijkheden staan onder toezicht van de gouverneur.

Mijnheer Suykerbuyk, in mijn antwoord op uw parlementaire vraag nummer 467 van 11 januari 1993, heb ik inderdaad gezegd dat ik geen voorstander ben van de oprichting van nieuwe korpsen, omdat de schaarse middelen dan nog meer moeten worden gespreid. Dit lijkt mij niet verantwoord gelet op het gesofisticeerd materiaal waarover de brandweer moet beschikken en de steeds strengere eisen die aan het personeel worden opgelegd. Ik sta dus weigerachtig zowel tegenover de subsidiëring van de aankoop van materiaal door het Fonds van Binnenlandse Zaken dat verdeeld wordt door de gouverneur als tegenover de oprichting van nieuwe kazernes gesubsidieerd door het Vlaamse Gewest.

Indien in een gemeente of deelgemeente een probleem inzake brandweer bestaat, moet het bevoegde gemeentebestuur een geschikte oplossing uitwerken en die aan de gouverneur voorstellen, die ze al dan niet zal goedkeuren na ze te hebben getoetst op de wettigheid en het algemeen belang.

De oprichting van een nieuw korps in de schoot van een bestaande gewestelijke groep zal ongetwijfeld een weerslag hebben op de kostenverdeling in de groep. Ik ben er helemaal niet van overtuigd dat de oprichting van een eigen brandweerdienst, zoals bijvoorbeeld wordt voorgesteld voor Ranst, efficiënter zal zijn en goedkoper zal uitvallen voor de kleinere gemeenten dan hun huidige bijdrage in de financiering van de gewestelijke dienst.

Het is dus zeker niet mijn bedoeling de oprichting van nieuwe brandweerdiensten in kleinere gemeenten aan te moedigen. Gelet op de wet van 1984 kan ik het evenwel niet beletten, evenmin als de gouverneur. De gemeente die zo'n dienst wil, moet echter wel kunnen bewijzen dat ze voldoet aan de vereisten inzake gekwalificeerd personeel, kazernering en materiaal, wat in de praktijk niet zo gemakkelijk zal zijn.

Ik kom nu tot een paar concrete gevallen.

Essen beschikt al van voor de fusie van de gemeenten over een C-korps. Het oudste reglement waarover de Algemene Inspectie beschikt dateert van 1973.

De wetswijziging van 1984 heeft slechts geleid tot de oprichting van één enkel nieuw C-korps. De heer Cools wilde namelijk absoluut weg uit Luik en hij wilde een eigen korps in Flemalle. Als men dus ooit kan spreken van een wet «ten behoeve van», dan is dit er zeker een.

De heer Suykerbuyk (CVP). — Dat is niet helemaal juist.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Het is ook niet helemaal fout, zeker niet als men het resultaat van die wet bekijkt. Bovendien heb ik de heer Cools goed genoeg gekend om te weten dat hij perfect in staat was om voor zichzelf een wet te doen goedkeuren. Ik zeg dat overigens met grote sympathie.

Weliswaar zijn er andere pogingen in die zin ondernomen, onder meer in 1987 in Seraing. Daar bestaat nu een voorpost van Luik en de gemeente zelf is aangesloten bij de intercommunale. Zo iets steun ik voor 100 pct. Van Lint, op het grondgebied van het Z-korps van Edegem, hebben wij al lang niets meer gehoord. Ook in Ranst werd iets gelijkaardigs geprobeerd, maar ondertussen zou deze oprichting volledig overbodig zijn geworden door een overeenkomst tussen Lier en het naburige C-korps van Zandhoven. Dat is overigens ook de oplossing die ik in mijn beleidskeuze verdedig.

Stabroek is dan weer een speciaal geval, waarover senator Bartholomeeussen mij reeds uitleg heeft gevraagd. Voor de fusie bestond daar een autonoom korps. Bij de fusie stond men voor de keuze: behouden of afschaffen. Op advies van de Algemene Inspectie heeft men voor het laatste gekozen. Bij ons weten zijn de vrijwilligers van Stabroek echter actief gebleven in het kader van een vriendenkring. Voor het departement Binnenlandse Zaken zou het een oplossing zijn als men deze vrijwilligers een voorpost van de brandweer van Antwerpen liet bemannen. Dat zou alleszins de bestaande goodwill behouden.

Een probleem is hier dat de vakbonden in Antwerpen, waar het korps voor 100 pct. uit beroepsmensen bestaat, hiertegen bezwaar maken en ervoor terugschrikken om via Stabroek opnieuw vrijwilligers binnen te loodsen in het Antwerps beroepskorps. Persoonlijk heb ik geen enkel bezwaar tegen de oprichting van een vrijwilligersvoorpost in Stabroek of elders. Wij moeten vrijwilligers blijven stimuleren. Dat het kan wordt overtuigend geïllustreerd door het korps van Brugge, dat voor een groot deel nog altijd op vrijwilligers draait. In Leuven hebben wij daarentegen uitsluitend beroepsbrandweerlui en eenmaal zover is het jammer genoeg zeer moeilijk om opnieuw vrijwilligers in te schakelen.

Wel heb ik heel wat bezwaren tegen het creëren van nieuwe entiteiten. Ik heb reeds gezegd dat hiervoor vooraf aan een groot aantal voorwaarden moet worden voldaan inzake personeel, materiaal en kazernering. Het personeel moet niet alleen voldoen in aantal. Er zijn ook leeftijdsvereisten en het moet over de nodige brevetten beschikken. Aan al deze voorwaarden voldoen is bijna nooit haalbaar. Voor officier bijvoorbeeld mag men maar 35 jaar zijn, voor brandweerman maar 30. Toch moeten zij over de nodige brevetten beschikken.

Minister Michel heeft op een bepaald ogenblik zelfs overwogen een uitzondering te maken en de recruiteringsleeftijd voor een nieuw korps te verhogen tot 50 jaar. Dat zou een gevaarlijk precedent geweest zijn, dat trouwens niet overeenstemt met de algemene lijn die ik heb getrokken.

Tot zover het antwoord op de vragen van de heer Suykerbuyk. Ik blijf erbij dat wij op een bepaald ogenblik niet alleen de wet van 1984, maar ook de hele wet van 1963 moeten herzien. Ik denk daaraan al geruime tijd, maar ik kom er niet toe. Ik geef dat graag toe. Door tijdsgebrek heb ik nog niet kunnen doen voor de brandweer wat ik heb gerealiseerd voor de politievrijwilligers. Een dergelijke herziening is evenwel absoluut vereist. De toestand is weliswaar verre van dramatisch, maar het is misschien precies omdat er over het algemeen geen problemen zijn dat wij altijd maar meer dringende zaken aanpakken.

Toch is er reeds een en ander gerealiseerd. Denk maar aan wat wij hebben gedaan in verband met «Seveso», de nucleaire problematiek. De brandpreventienormen zullen nu eindelijk kunnen worden uitgevaardigd. Er zijn een aantal zaken veranderd in de opleiding. De financiering is verbeterd en het nucleaire plan is er uiteindelijk gekomen. Inzake de algemene reorganisatie van brandweer en burgerlijke bescherming — waar er ongetwijfeld problemen zijn — zouden wij een grote ronde-tafelconferentie moeten bijeenroepen, een soort Pinksterplan voor de brandweer. Er moet op organisatorisch vlak een en ander veranderen. Dat zal niet gemakkelijk zijn, want daarbij spelen nogal particularismen en zullen moeilijke keuzen moeten worden gemaakt. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Suykerbuyk (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Als mijn interpellatie formalistisch was, dan was zijn antwoord duidelijk. Dat geef ik toe.

Het verheugt mij de minister te horen zeggen dat de gemeenten inderdaad het recht hebben een brandweerkorps op te richten. Vervolgens ben ik het volkomen met hem eens dat hiervoor aan voorwaarden moet worden voldaan.

Het nut van mijn interpellatie is ongetwijfeld dat de zaken duidelijk werden gesteld en dat de gemeenten die hun rechten willen laten gelden nu weten waar zij aan toe zijn.

Ik wens alleen nog onder de aandacht te brengen dat er op het niveau van de provinciale instellingen personen zijn die weliswaar weten dat deze wet bestaat, maar die zich niet erg meewerkend opstellen.

Mijnheer de minister, voor het gemeentebestuur van Stabroek klinkt uw uitspraak positief aangezien u zegt dat er van uwentwege geen enkel bezwaar bestaat. Rekening houdend met de specifieke toestand van Antwerpen en zijn haven, was de bijdrage aan het groepscentrum voor de gemeente Stabroek ongeveer viermaal zo hoog dan het bedrag dat deze gemeente nodig had voor het onderhouden van een eigen korps, met alle voorwaarden die eventueel aan dit korps zouden worden opgelegd.

Eigen brandweerkorpsen en eigen gemeentelijke diensten hoeven niet noodzakelijk duurder te zijn. Dit is in de praktijk ook helemaal niet het geval. Heel wat gemeenten met eigen brandweerkazernes doen immers geen beroep op de subsidies van het Gewest omdat zij ook zonder subsidies verder willen werken.

Het financieel argument speelt hier een geringere rol omdat de gemeenten zich er wel degelijk van bewust zijn dat de brandveiligheid van zeer groot belang is.

Ik wilde enkel opmerken dat een gemeente die een aanvraag wil doen, het wel iets moeilijker heeft dan u laat uitschijnen. U hebt echter duidelijk gemaakt dat de wet van 1984 moet worden toegepast indien er een aanvraag wordt gedaan.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, de heer Suykerbuyk legt in zijn repliek een belangrijke klemtoon.

Ik ben voorstander van vrijwilligerskorpsen. Wij moeten dat potentieel aan goede wil en burgerzin zoveel mogelijk aanmoedigen.

Het oprichten van vrijwilligerskorpsen wordt echter al te vaak beschouwd als een reden om niet te betalen voor het groepscentrum. Sommige gemeenten zijn van oordeel dat zij teveel moeten betalen voor het groepscentrum en verkiezen een eigen brandweerkorps op te richten. Dat wil ik echter niet aanmoedigen. Zo vereist de bescherming van het gehele stadsgewest Antwerpen een homogene aanpak. Het is onaanvaardbaar dat een gemeente, die een vrijwilligerskorps opricht om te ontsnappen aan de bijdrage voor het groepscentrum, toch de hulp van dit groepscentrum inroept zodra zich een ernstig ongeval voordoet in een bedrijf dat zich op het grondgebied van deze gemeente bevindt.

Met dit aspect moet wel degelijk rekening worden gehouden. Het gevaar bestaat immers dat elke gemeente haar eigen vrijwilligerskorps opricht aan de rand van de stad en dat zij de centrumstad laat opdraaien voor alle kosten. De lasten voor de centrumstad zijn ongetwijfeld onevenredig hoog in vergelijking met de bijdragen van de beschermde gemeenten, al vinden deze gemeenten dat zij te veel betalen.

De heer Suykerbuyk (CVP). — Mijnheer de minister, ik heb van bij het begin van mijn interpellatie duidelijk verwezen naar wat uw voorganger heeft gezegd, namelijk dat de wet van 1984 in geen enkel opzicht de financiële middelen, ook niet de verdeling ervan, in het gedrang kan brengen. Daar blijf ik bij.

Ik weet wel dat het voorbeeld dat ik heb gegeven, in die richting wijst en ik weet ook dat sommige gemeenten graag onder het juk van de grote stad uit willen. Antwerpen vormt natuurlijk een probleem en ik ben de eerste om te erkennen dat er tussen de stad en haar omgeving een verdeling van de lusten en de lasten moet zijn. De stad Antwerpen staat voor zware uitgaven voor haar volledig en professioneel brandweerkorps. Ik stel ook vast dat andere steden, zoals Rotterdam en Brugge wel met vrijwilligers werken. Ik vraag me af waarom dat in een grote stad niet mogelijk zou zijn, maar deze vraag valt buiten het debat dat wij vandaag voeren.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

PROJETS DE LOI — ONTWERPEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Le Gouvernement a déposé les projets de loi ci-après:

1° Modifiant la loi provinciale, la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales, les lois sur la milice, coordonnées le 30 avril 1962, ainsi que la nouvelle loi communale;

De Regering heeft de volgende ontwerpen van wet ingediend:

1° Tot wijziging van de provinciewet, de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen, de dienstplichtwetten, gecoördineerd op 30 april 1962, alsook de nieuwe gemeentewet;

2° Portant modification de certaines dispositions relatives à la gendarmerie et au statut de son personnel;

2° Tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rijkswacht en het statuut van haar personeel.

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

3° Portant approbation du protocole d'adhésion de la République hellénique à l'Union de l'Europe occidentale, et annexe, faits à Rome le 20 novembre 1992.

3° Houdende goedkeuring van het protocol inzake toetreding van de Helleense Republiek tot de Westeuropese Unie, en bijlage, gedaan te Rome op 20 november 1992.

— Renvoi à la commission des Relations extérieures.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

Ces projets de loi seront imprimés et distribués.

Deze ontwerpen van wet zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Le Gouvernement a déposé un projet de loi portant approbation de la Convention entre le royaume de Belgique et la république populaire du Bangladesh tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Bruxelles le 18 octobre 1990.

De Regering heeft ingediend een ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het koninkrijk België en de volksrepubliek Bangladesh tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Brussel op 18 oktober 1990.

Le Gouvernement a déposé un projet de loi portant approbation de la Convention sur l'interdiction ou la limitation de l'emploi de certaines armes classiques qui peuvent être considérées comme produisant des effets traumatiques excessifs ou comme frappant sans discrimination, et protocoles I, II et III, faits à Genève le 10 octobre 1980.

De Regering heeft ingediend een ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens die geacht kunnen worden buitensporig leed te veroorzaken of een niet-onderscheidende werking te hebben, en protocollen I, II en III, gedaan te Genève op 10 oktober 1980.

Ces projets de loi seront imprimés et distribués.

Deze ontwerpen van wet zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Ils seront renvoyés à la commission des Relations extérieures.

Ze worden verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

INTERPELLATIES — INTERPELLATIONS

Verzoeken — Demandes

De Voorzitter. — Het Bureau heeft volgende interpellatieverzoeken ontvangen:

1. Van de heer Van Wambeke tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het Europees pact van stabiliteit»;

Le Bureau a été saisi des demandes d'interpellation suivantes:

1. De M. Van Wambeke au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «le pacte européen de stabilité»;

2. Van de heer Cuyvers tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over «het reglement voor de paardenstraatkoersen van Krombeke»;

2. De M. Cuyvers au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur «le règlement des courses équestres sur la voie publique à Krombeke»;

3. Van de heer Erdman tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «de werkomstandigheden bij de rechtbanken»;

3. De M. Erdman au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur «les conditions de travail dans les tribunaux»;

4. Van mevrouw Van Cleuvenbergen tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische zaken en tot de minister van Wetenschapsbeleid en Infrastructuur over «de vernieuwing van de gerechtsgebouwen van Tongeren»;

4. De Mme Van Cleuvenbergen au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques et au ministre de la Politique scientifique et de l'Infrastructure sur «la rénovation des bâtiments du palais de justice de Tongres»;

5. Van de heer de Donnée tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de geheimdoenerij rond het project voor een Brussels voorstadsverkeersnet»;

5. De M. de Donnée au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur «les mystifications entourant le projet d'un RER pour Bruxelles»;

6. Van de heer Bock tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over «de verdediging van de Belgische producenten bij de toekenning van voorlopige melkquotasupplementen door de Raad van de Europese Gemeenschappen».

6. De M. Bock au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur «la défense des producteurs belges en ce qui concerne l'octroi de suppléments de quota laitier provisoires par le Conseil des Communautés européennes».

De laatste interpellatie zal donderdag plaatshebben. De datum van de andere interpellaties wordt later bepaald.

La dernière interpellation aura lieu jeudi. La date des autres interpellations sera fixée ultérieurement.

Dames en heren, onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw morgen, woensdag 8 juni 1994, om 10 uur.

Le Sénat se réunira demain, mercredi 8 juin 1994, à 10 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 16 h 15 m.)

(La séance est levée à 16 h 15 m.)